

Fremsat den 7. oktober 2026 af erhvervs- og konkurrencekraftsministeren (Martin Lidegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om produkter og markedsovervågning, lov om ædle metaller og konfliktminerale og lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester¹⁾

(Supplerende bestemmelser til EU-forordninger om legetøj og kritiske råstoffer for så vidt angår permanente magneter, beføjelse til at træffe afgørelse over for enhver, der har tilknytning til ulovlige produkter, hjemmel til kontrol med varer udbudt til salg som ædle metaller og justering af sanktioner m.v.)

§ 1

I lov om produkter og markedsovervågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 22 af 8. januar 2026, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes efter nr. 42 som nye numre:
»43) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikkerhedskrav til legetøj.
44) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.«
Nr. 43 bliver herefter nr. 45.
2. I § 3 ændres »nr. 2-42« til: »nr. 2-44«.
3. I § 3 a, stk. 1 og 3, ændres »§ 37, stk. 7« til: »§ 37, stk. 4«.
4. I § 4, nr. 5, ændres »nr. 26-43« til: »nr. 26-45«.
5. § 19 affattes således:

»§ 19. Kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til et produkt, uden at vedkommende har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at afhjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produkt-

forordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde.«

6. I § 22, stk. 1, ændres »skal, hvis det er nødvendigt,« til: »kan«.

7. I § 37, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., ændres »13-43« til: »13-45«.

§ 2

I lov nr. 798 af 9. juni 2020 om ædle metaller og konfliktminerale foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Sikkerhedsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen« og »Sikkerhedsstyrelsens« til: »Erhvervsstyrelsens«.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven gælder for varer af ædle metaller og varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Undtaget fra denne lov er

- 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961,
- 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og
- 3) mønter, der er gangbare.

¹⁾ Loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, EU-Tidende 2019, nr. L 151, side 70.

Stk. 3. Loven gælder for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikt-ramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer.«

3. I § 3, *stk. 1*, ændres »Varer af ædle metaller må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg« til: »Varer må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg som varer af ædle metaller«.

4. I § 7, *stk. 2*, og § 8, *stk. 2*, udgår »virksomhed«.

5. I § 9, *stk. 1*, ændres »Virksomheder« til: »Den«.

6. I § 12, *stk. 2*, ændres »virksomheder« til: »enhver«.

7. I § 12, *stk. 4*, ændres to steder »virksomheder« til: »den«, og »sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse« ændres til: »sælger eller udbyder varer, som er omfattet af denne lov, jf. § 1, *stk. 1*«.

8. I § 13, *stk. 1*, ændres »varer af ædle metaller« til: »varer omfattet af denne lov, jf. § 1, *stk. 1*«.

9. I § 15, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 16, *stk. 1* og 3, ændres »varer af ædle metaller« til: »varer omfattet af denne lov, jf. § 1, *stk. 1*«.

10. I § 15, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »refunderet af virksomheden« til: »refunderet af den, hvis vare har været genstand for kontrol«.

11. I § 16, *stk. 1*, indsættes efter »markedet«: »eller påbyde at standse markedsføring, der kan vildlede forbrugere,«.

12. I § 16, *stk. 1*, udgår »til holdigheds- og navnestempler«.

13. I § 16, *stk. 2*, udgår »af ædle metaller«.

14. I § 17, *stk. 2*, ændres »virksomheder« til: »fysiske og juridiske personer« og efter »§ 1« indsættes », *stk. 3*«.

15. I § 21, *stk. 1*, udgår »vedrørende varer af ædle metaller«, i *nr. 1* udgår »af ædle metaller«, og i *nr. 5* indsættes efter »§ 12, *stk. 3*«: », vedrørende varer omfattet af denne lov, jf. § 1, *stk. 1*«.

§ 3

I lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, som ændret ved § 4 i lov nr. 637 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Loven finder ikke anvendelse på forhold omfattet af ophavsretsloven eller forordning (EU) 2017/1563.«

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Produkter og tjenester, der opfylder kravene i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, må ikke hindres i at blive gjort tilgængelige i Danmark eller blive leveret i Danmark af grunde, der vedrører tilgængelighedskrav.«

3. I § 5, *stk. 2*, indsættes efter »Selvbetjeningsterminaler«: », jf. § 1, *stk. 1, nr. 2* og 3,«.

4. I § 25, *stk. 2, nr. 1*, ændres »udarbejdet« til: »gennemført«.

5. I § 45, *stk. 2*, ændres »Sikkerhedsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen« og i *stk. 3* ændres »Energistyrelsen« til: »Digitaliseringsstyrelsen«.

6. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. Konstaterer den relevante kontrolmyndighed, jf. § 45, *stk. 1*, at manglende opfyldelse af tilgængelighedskravene ikke er begrænset til produkter, der er gjort tilgængelige i Danmark, underretter kontrolmyndigheden Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af kontrollen med et produkt udtaget i medfør af § 48 og om de foranstaltninger, kontrolmyndigheden har pålagt den erhvervsdrivende at træffe i medfør af § 49.

Stk. 2. Anses en foranstaltning truffet af en markedsovervågningsmyndighed i en anden medlemsstat for at være berettiget, jf. artikel 21, *stk. 1*, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/882/EU, træffer den relevante kontrolmyndighed, jf. § 45, *stk. 1*, de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra det danske marked og underretter Kommissionen herom. Hvis den pågældende foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den relevante kontrolmyndighed foranstaltningen tilbage.«

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund vedrørende forordningen om kritiske råstoffer
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Udvidelse af produktlovens anvendelsesområde m.v. som følge af EU-forordninger om kritiske råstoffer og legetøj
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Bestemmelser vedrørende permanente magneter i forordningen om kritiske råstoffer
 - 3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Beføjelse til at træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til et ulovligt produkt omfattet af produktloven
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Ændring af ædelmetallovens anvendelsesområde for så vidt angår varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Sanktionsniveau ved overtrædelse af bestemmelser vedrørende ædle metaller m.v.
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.5. Implementering af dele af tilgængelighedsdirektivet
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Forbrugerne i Danmark skal kunne have tillid til, at de produkter og tjenester, de køber og anvender, er sikre og opfylder gældende lovgivning og standarder. Det er centralt for et velfungerende marked, at der er gennemskuelighed og tryghed for både forbrugere og erhvervsdrivende. Derfor skal der også være sikkerhed for, at reglerne er klare, og at erhvervsdrivende, der overtræder reglerne, mødes af sanktioner, som står i rimeligt forhold til overtrædelsens alvor.

Erhvervsstyrelsen har ansvaret for at føre kontrol på en række produktområder omfattet af forskellige love. Med dette lovforslag foreslås ændringer af flere love vedrørende produkter, der dels skal sikre, at dansk lovgivning er i overensstemmelse med EU-retten, at virksomheder er underlagt klare og forståelige regler, som ikke er konkurrenceforvridende eller unødvendigt byrdefulde og endelig, at der findes det rette beskyttelsesniveau for forbrugere, som køber og anvender produkter i Danmark.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)

2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer (forordningen om kritiske råstoffer) fastsætter regler om bl.a. permanente magneter for så vidt angår magneternes genanvendelighed, indhold og markedsovervågningen heraf.

Som følge af forordningen om kritiske råstoffer foreslås en udvidelse af anvendelsesområdet for lov om produkter og markedsovervågning (produktloven) med henblik på at sikre, at der foretages de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger til forordningen om kritiske råstoffer vedrørende permanente magneter. Permanente magneter indeholder betydelige mængder af kritiske råstoffer, og de indgår i mange produkter, herunder elbiler, varmepumper, mikrobølgeovne, støvsugere og opvaskemaskiner.

Derudover foreslås en lignende udvidelse af produktlovens anvendelsesområde for så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/2509 om sikkerhedskrav til legetøj (legetøjsforordningen). Legetøjsforordningen vil erstatte Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj (legetøjsdirektivet), som allerede er omfattet af produktlovens anvendelsesområde. Kemikaliedelen af legetøjsforordningen er dog Miljøministeriets ressortområde.

I produktloven foreslås endvidere at ændre en kontrolbeføjelse med henblik på at sikre, at Erhvervsstyrelsen har de bedste betingelser for at træffe afgørelse over for relevante parter i forbindelse med markedsovervågning af produkter, som sælges til danskere, uanset om salget sker i danske butikker eller via globale onlinemarkedspladser.

Af en tilsvarende grund foreslås en række ændringer i lov om ædle metaller og konfliktminerale (ædelmetalloven). Ændringerne vil dels udvide lovens anvendelsesområde til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, dels vil der blive fastsat de nødvendige hjemler og beføjelser for Erhvervsstyrelsen til at sikre, at reglerne overholdes.

Endelig lægges der op til et mindre antal ændringer i lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsloven) med henblik på at sikre, at loven gennemfører tilgængelighedsdirektivet. Det gælder særligt forholdet til anden regulering om ophavsret, den frie bevægelighed for produkter og tjenester, der overholder tilgængelighedskravene, og Erhvervsstyrelsens forpligtelser i overensstemmelse med EU-beskyttelsesproceduren vedrørende produkter omfattet af EU-harmoniseringslovgivning. Ændringerne sker på baggrund af en åbningsskrivelse fra 2023 og efterfølgende drøftelser med Kommissionen om flere artikler i tilgængelighedsdirektivet, der efter Kommissionens vurdering ikke er fuldt gennemført i dansk ret.

2. Baggrund vedrørende forordningen om kritiske råstoffer

Forordningen om kritiske råstoffer trådte i kraft den 23. maj 2024, og størstedelen af forordningens bestemmelser finder allerede anvendelse. En lang række bestemmelser i forordningen forudsætter dog, at Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, hvorfor supplerende regulering vil blive vedtaget i løbet af de kommende år. Medlemslandene var desuden forpligtede til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af forordningen senest den 24. november 2025.

Forordningen om kritiske råstoffer fastlægger en EU-ramme for at sikre en sikker, modstandsdygtig og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer. Med forordningen er der tale om ny og tværgående EU-regulering af et hidtil ureguleret område.

Det følger af forordningens artikel 1, stk. 1, at det overordnede formål med forordningen er at forbedre det indre markeds funktion ved at etablere en ramme til at sikre, at Unionen har adgang til en sikker, modstandsdygtig og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, herunder ved at fremme effektivitet og cirkularitet i hele værdikæden.

På den baggrund indeholder forordningen om kritiske råstoffer foranstaltninger, der skal mindske risikoen for afbrydelse af forsyningen af kritiske råstoffer ved at støtte

strategiske projekter, diversificere importen og tilskynde til teknologiske fremskridt og ressourceeffektivitet. Endvidere er der fastsat tiltag for at forbedre EU's evne til at overvåge og reagere på forsyningsrisici, og endelig er der tiltag for at sikre, at kritiske råstoffer og produkter kan bevæge sig frit i EU, samtidig med at de overholder høje standarder for miljø, sociale forhold og forvaltning. Rammen i forordningen om kritiske råstoffer dækker således forsyning af kritiske råstoffer i bred forstand.

Forordningen er vedtaget i erkendelse af, at EU er stærkt afhængig af kritiske råstoffer fra tredjelande og for nogle kritiske råstoffers vedkommende er EU næsten fuldt ud afhængig af Kina, jf. forordningens præambelbetragtning nr. 12. Efterspørgslen på kritiske råstoffer, herunder sjældne jordarter som bor, nikkell eller kobolt, er stærkt stigende som følge af EU's omlægning til en grøn og digital økonomi. Et eksempel er permanente magneter, der i højere grad indgår i fremstillingen og udviklingen af produkter og ny teknologi, herunder f.eks. elbiler. Langt størstedelen af de sjældne jordarter, der anvendes i disse magneter, kommer på nuværende tidspunkt fra tredjelande, og forordningen skal således minimere afhængighedsforholdet til lande uden for EU.

Dette lovforslag vedrører alene forordningens bestemmelser vedrørende permanente magneter. Det gælder primært magneters genanvendelighed, jf. artikel 28, magneters genanvendte indhold, jf. artikel 29, magneters overensstemmelse og markedsovervågningen heraf, jf. artikel 33, gennemførelse og tilpasning til EU-harmoniseringslovgivning, jf. artikel 34, og endelig fastsættelsen af sanktioner, der kan anvendes i tilfælde af overtrædelser af de relevante bestemmelser om permanente magneter i forordningen, jf. artikel 47.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Udvidelse af produktlovens anvendelsesområde m.v. som følge af EU-forordninger om kritiske råstoffer og legetøj

3.1.1. Gældende ret

Legetøjsforordningen trådte i kraft den 1. januar 2026. Legetøjsforordningen fastsætter væsentlige sikkerhedskrav til legetøj for at sikre et højt niveau for beskyttelse af børns sundhed og sikkerhed ved brug af legetøj. Forordningen finder anvendelse på alle produkter, der er udformet eller beregnet til at blive brugt af børn under 14 år under leg.

Legetøjsforordningen skal først og fremmest beskytte børn bedre mod skadelige kemikalier. Derudover skal forordningen bidrage til at digitalisere det indre marked og styrke dets sammenhæng. Formålene skal indfries ved generelt at forbyde flere grupper af farlige kemikalier, indføre det digitale produktpas, omdanne et direktiv til en forordning samt højne kravene til sikkerhed, onlinesalg, og teknisk dokumentation.

Enkelte bestemmelser i legetøjsforordningen fandt allerede anvendelse fra 1. januar 2026. Det gælder bestemmel-

serne om bemyndigede organer til at foretage overensstemmelsesvurdering foruden bestemmelser om Kommissionens delegerede beføjelser, fortrolighed og sanktioner.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1020/EU af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (markedsovervågningsforordningen) fastsætter den overordnede ramme for markedsovervågning og produktoverensstemmelse på EU-niveau for produkter omfattet af EU-harmoniseringslovgivningen anført i bilag 1 til forordningen. Dette gælder, medmindre der findes særlige bestemmelser med samme formål i EU-harmoniseringslovgivningen, der på en mere specifik måde regulerer særlige markedsovervågnings- og håndhævelsesaspekter, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 2, stk. 1.

Legetøjsforordningen vil ophæve og erstatte legetøjsdirektivet, når legetøjsforordningen finder endelig anvendelse fra 1. august 2030. Legetøjsdirektivet er anført i bilag 1 til markedsovervågningsforordningen. Da legetøjsforordningen træder i stedet for legetøjsdirektivet, vil markedsovervågningsforordningens bestemmelser om markedsovervågning fortsat gælde for legetøj. Henvisninger til det ophævede legetøjsdirektiv, herunder henvisninger i markedsovervågningsforordningen, vil derfor være til legetøjsforordningen, jf. legetøjsforordningens artikel 56, 2. afsnit.

Ved ikrafttrædelsen af forordningen om kritiske råstoffer er forordningen optaget på bilag 1 til markedsovervågningsforordningen med den afgrænsning, at forordningen om kritiske råstoffer er omfattet af markedsovervågningsforordningen for så vidt som den vedrører kravene fastsat i nævnte forordnings artikel 28, 29 eller 31. Hvor artikel 28 og 29 i forordningen om kritiske råstoffer vedrører permanente magneters genanvendelighed og genanvendte indhold, kan artikel 31 om deklaration af miljøaftryk vedrøre kritiske råstoffer i en bredere forstand, der afhænger af Kommissionens videre arbejde, herunder forudgående konsekvensanalyser, udarbejdelse af rapporter og vedtagelse af delegerede retsakter vedrørende forskellige kritiske råstoffers miljøaftryk. Fælles for bestemmelserne er, at de vedrører produkter.

For så vidt angår bestemmelserne vedrørende permanente magneter i artikel 28 og 29 i forordningen om kritiske råstoffer er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet fagligt ansvarlig, men Erhvervsstyrelsen vil udføre markedsovervågningen med kravene i bestemmelserne og i retsakterne udstedt i medfør heraf. De pågældende bestemmelser er således omfattet af de overordnede krav i markedsovervågningsforordningen, herunder krav til myndighedernes forpligtelser og beføjelser i forbindelse med udførelsen af markedsovervågning på området.

Derudover er markedsovervågningsforordningens artikel 4 om erhvervsdrivendes opgaver vedrørende produkter omfattet af visse EU-harmoniseringsretsakter ændret til også at omfatte produkter, som er omfattet af forordningen om kritiske råstoffer, jf. markedsovervågningsforordningens artikel 4, stk. 5. Dette medfører, at produkter, som er omfattet af forordningen om kritiske råstoffer, kun må bringes i omsæt-

ning i EU, hvis en erhvervsdrivende etableret i Unionen er ansvarlig for specifikke opgaver bl.a. vedrørende verifikation af EU-overensstemmelseserklæring og samarbejde med markedsovervågningsmyndighederne m.v., jf. artikel 4, stk. 3.

I Danmark er der fastsat supplerende bestemmelser til markedsovervågningsforordningen i en række forskellige love og bekendtgørelser afhængigt af, hvilken myndighed der er ansvarlig. Det gælder eksempelvis produktloven, kemikalieloven og ecodesignloven.

På Erhvervsstyrelsens område er de supplerende bestemmelser til markedsovervågningsforordningen fastsat i produktloven. Det gælder f.eks. beføjelser til at udføre kontrol og bemyndigelser til at fastsætte nærmere regler om produktspecifikke krav, udpegnings af bemyndigede organer og bestemmelser om straf m.v. Endvidere er der i produktloven og i bekendtgørelser udstedt i medfør heraf fastsat supplerende bestemmelser til de EU-harmoniseringsretsakter, hvor Erhvervsstyrelsen udfører markedsovervågning.

Det følger af produktlovens § 8, stk. 3, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner vedrørende produkter, der er omfattet af lovens anvendelsesområde. Det følger endvidere af lovens § 37, stk. 4, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.

Produktloven gælder for en lang række forskellige produktområder, hvoraf størstedelen er omfattet af EU-retsakter. Det fremgår således af produktlovens § 2, stk. 1, at loven finder anvendelse på mere end 40 produktområder, som er underlagt EU-retsakter, eksempelvis produkter omfattet af legetøjsdirektivet, jf. stk. 1, nr. 11, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), jf. stk. 1, nr. 9, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1230 af 14. juni 2023 om maskiner (maskinforordningen), jf. stk. 1, nr. 42.

I overensstemmelse med gældende EU-ret kan et produkt være omfattet af mere end én EU-harmoniseringsretsakt. Eksempelvis vil industrirobotter, jf. artikel 2, nr. 42, i forordningen om kritiske råstoffer og opvaskemaskiner, jf. artikel 2, nr. 52, i forordningen om kritiske råstoffer være omfattet af produktspecifikke krav i henholdsvis maskinforordningen og lavspændingsdirektivet samtidig med, at kravene vedrørende permanente magneter for produkter omfattet af forordningen om kritiske råstoffer finder anvendelse, jf. artikel 28 og 29 i forordningen om kritiske råstoffer.

Størstedelen af retsakter, som er anført i produktlovens § 2, stk. 1, er EU-harmoniseringsretsakter på sektorspecifikke produktområder, som fremgår af bilag 1 til markedsovervågningsforordningen.

Det fremgår af bemærkningerne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat,

side 10, at et af de primære formål med produktloven har været at samle reguleringen af forskellige produkttyper i en hovedlov på Erhvervsstyrelsens (tidligere Sikkerhedsstyrelsens) område. Det gælder både visse produkter, som er omfattet af EU-harmoniseringslovgivning og visse andre produkter, som ikke er. Det er således forudsat i forarbejderne til produktloven, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 35, at andre produktområder vil kunne omfattes af produktloven ved en lovændring, hvor det pågældende område kan tilføjes til lovforslagets § 2.

På den baggrund indeholder produktloven en række kontrolbeføjelser, som kan anvendes med henblik på at sikre en ensartet og effektiv markedsovervågning på tværs af produktområder.

3.1.2. Bestemmelser vedrørende permanente magneter i forordningen om kritiske råstoffer

Bestemmelserne vedrørende permanente magneter i forordningen om kritiske råstoffer udgør blot en lille del af flere forskellige tiltag fra EU for at sikre, at Unionen har adgang til en sikker, modstandsdygtig og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer, jf. nærmere pkt. 2 ovenfor om baggrund vedrørende forordningen om kritiske råstoffer. I den forstand adskiller forordningen om kritiske råstoffer sig fra hovedparten af de øvrige EU-retsakter, som fremgår af produktlovens § 2, stk. 1, og fra legetøjsforordningen.

Forordningen om kritiske råstoffer er imidlertid vedtaget under forudsætning af, at bestemmelserne om permanente magneter skal anvendes under rammen i markedsovervågningsforordningen. Det følger således bl.a. af præambelbetragtning nr. 62 i forordningen om kritiske råstoffer, at produkters eller kritiske råstoffers efterlevelse af kravene med henblik på at forbedre permanente magneters cirkularitet og deklarerer kritiske råstoffers miljøaftryk bør vurderes af de ansvarlige fabrikanter, inden de bringes i omsætning, og de kompetente nationale myndigheder bør håndhæve disse krav på en virkningsfuld måde. Det følger tillige af samme betragtning, at bestemmelserne om overensstemmelse og markedsovervågning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 (markedsovervågningsforordningen) og direktiv 2009/125/EF, der er erstattet delvist af ecodesignforordningen, er udformet med henblik på at tage hånd om denne udfordring, og de bør derfor også finde anvendelse på disse krav.

I forlængelse heraf er forordningen om kritiske råstoffer tilføjet til markedsovervågningsforordningens bilag 1 for så vidt angår kravene fastsat i nævnte forordnings artikel 28, 29 eller 31. Der henvises til pkt. 3.1.1 ovenfor.

Det følger bl.a. af præambelbetragtning nr. 57 i forordningen om kritiske råstoffer, at permanente magneter indgår i en bred vifte af produkter, og at permanente magneter bør være et prioriteret produkt, således at cirkulariteten kan øges, et sekundært marked for permanente magneter kan fremmes og forsyningssikkerheden for kritiske råstoffer kan sikres.

Endvidere følger det bl.a. af præambelbetragtning nr. 58,

at det er en forudsætning for en virkningsfuld genanvendelse af permanente magneter, at genanvendelsesvirksomhederne har adgang til de nødvendige oplysninger om mængden, typen og den kemiske sammensætning af permanente magneter i et produkt, tillige med deres placering m.v. og om, hvordan permanente magneter udtages af produktet på sikker vis.

I overensstemmelse hermed og i overensstemmelse med det overordnede formål med forordningen om kritiske råstoffer, jf. pkt. 2 ovenfor, indeholder forordningen om kritiske råstoffer en række bestemmelser vedrørende permanente magneter. Permanente magneter defineres i forordningens artikel 2, nr. 53, som en magnet, der bevarer sin magnetisme efter at være blevet fjernet fra et eksternt magnetfelt.

Artikel 28 vedrører permanente magneters genanvendelighed. Det følger af artikel 28, stk. 1, at en række produkter, som er defineret i artikel 2, nr. 40-52, skal være forsynet med et iøjnefaldende, let læseligt og uudsletteligt mærke med angivelse af, hvorvidt produkterne indeholder én eller flere permanente magneter, jf. stk. 1, litra a. Det gælder konkret følgende produktkategorier: Magnetisk resonansbilleddannelsesudstyr, vindenergigeneratorer, industrirobotter, motorkøretøjer, lette transportmidler, køleenheder, varmepumper, elmotorer, herunder hvis elmotorer er integreret i andre produkter, automatiske vaskemaskiner, tørretumbler, mikrobølgeovne, støvsugere eller opvaskemaskiner.

Det påhviler enhver fysisk eller juridisk person, der bringer et af de nævnte produkter i omsætning, at forsyne produktet med mærkningen. Hvis produktet indeholder en eller flere permanente magneter, skal det endvidere angives, om magneterne tilhører en bestemt type, jf. stk. 1, litra b.

Kommissionen er, jf. artikel 28, stk. 2, forpligtet til at vedtage en gennemførelsesretsakt senest 24. november 2025, der fastsætter formatet for mærkningen af permanente magneter. To år efter, at gennemførelsesretsakten er vedtaget, skal den person, der har bragt et produkt omfattet af stk. 1 i omsætning, sørge for, at der findes en databærer, jf. artikel 28, stk. 3. Det betyder, at kravene først finder anvendelse to efter gennemførelsesretsaktens vedtagelse. Gennemførelsesretsakten er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse endnu ikke vedtaget.

Herefter følger en række krav, undtagelser og beføjelser for Kommissionen m.v. af artikel 28, stk. 4-11. Det gælder f.eks. pligten til en databærer, jf. stk. 4, og pligten til at opbevare oplysninger i et produkts typiske levetid plus 10 år, jf. stk. 7.

Artikel 29 vedrører permanente magneters genanvendte indhold. Det følger af artikel 29, stk. 1, at personer, der bringer de omfattede produkter i omsætning, og som indeholder visse magneter med en samlet vægt over 0,2 kg, skal offentliggøre andelen af en række angivne kritiske råstoffer indeholdt i magneterne, eksempelvis bor, nikkel og kobolt, som er nyttiggjort fra affald efter forbrugerleddet.

Offentliggørelsen skal ske på et websted med fri adgang senest den 24. maj 2027 eller to år efter ikrafttrædelsen af en delegeret retsakt, som Kommissionen skal vedtage senest

den 24. maj 2026, jf. artikel 29, stk. 2, afhængigt af hvilken dato der er senest.

Den delegerede retsakt, jf. artikel 29, stk. 2, skal omhandle beregning og verifikation af andelen af de kritiske råstoffer, der er nyttiggjort fra affald efter forbrugsleddet, i de permanente magneter, jf. artikel 29, stk. 2. Retsakten vil endvidere skulle indeholde den gældende overensstemmelsesvurderingsprocedure.

I henhold til artikel 29, stk. 3, er Kommissionen efter ikrafttrædelsen af retsakten, jf. stk. 2, eller senest den 31. december 2031, forpligtet til at vedtage delegerede retsakter, der fastsætter nærmere krav til minimumsandele i permanente magneter, der indgår i de omfattede produkter, af visse kritiske råstoffer, som er nyttiggjort fra affald efter forbrugsleddet.

Herefter følger en række krav, undtagelser og beføjelser for Kommissionen i artikel 29, stk. 4-7.

Artikel 33 vedrører overensstemmelse og markedsovervågning. Det følger af stk. 1, at ansvarlige personer skal sørge for, at den gældende procedure til vurdering af overensstemmelse er gennemført, og at den krævede tekniske dokumentation er udarbejdet, før et produkt omfattet af artikel 28 eller 29 bringes i omsætning. Denne person desuden skal sørge for, at der er udarbejdet en EU-overensstemmelseserklæring påført CE-mærkning i overensstemmelse med reglerne.

Det følger af artikel 33, stk. 2, at overensstemmelsesvurderingsproceduren for produkter, der er omfattet af kravene i artikel 28 om permanente magneters genanvendelighed, er den procedure, der er fastsat i bilag IV til direktiv 2009/125/EF, der sidenhen delvist er erstattet af ecodesign-forordningen, medmindre disse produkter også er omfattet af kravene i forordningens artikel 29, hvor det i så fald er den procedure, som er fastsat i de beregnings- og verifikationsregler, der er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 29, stk. 2.

Endelig følger det af artikel 33, stk. 3, at artiklen ikke finder anvendelse på produkter, der er omfattet af typegodkendelse i henhold til forordning (EU) 2018/858 eller (EU) nr. 168/2013, som begge vedrører motorkøretøjer. Det følger af forordningens præambelbetragtning nr. 62, sidste pkt., at overensstemmelsesvurderingen af produkter, der skal typegodkendes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 eller (EU) nr. 168/2013, bør håndhæves gennem det eksisterende typegodkendelsessystem.

Artikel 34 vedrører gennemførelse og tilpasning af EU-harmoniseringslovgivning. Foruden en forpligtelse for Kommissionen til at supplere artikel 28 med gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 39, stk. 3, og artikel 29 med delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 om udøvelsen af delegerede beføjelser, er Kommissionen i artikel 34 endvidere tillagt beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at supplere bl.a. artikel 28, 29 og 33 yderligere, ligeledes i overensstemmelse med artikel 38. Kommissionens ramme

for disse delegerede retsakter følger af artikel 34, 1. afsnit, litra a-f.

Det følger eksempelvis af artikel 34, 1. afsnit, litra a, at Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte krav til den tekniske udformning og driften af den databærer og den entydige produktidentifikator, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3 og 4, eller med henblik på at fastsætte krav vedrørende EU-overensstemmelseserklæringen og generelle principper og regler og betingelser for anbringelse af CE-mærkning, jf. afsnit 1, litra f.

Endelig følger det af artikel 47, at der skal fastsættes nationale bestemmelser om sanktioner, som skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Kommissionen skal meddeles om bestemmelserne og anvendelsen heraf senest 24. november 2025. Straffebestemmelserne skal anvendes over for virksomheder, der ikke opfylder forpligtelser fastsat i forordningen, herunder bl.a. oplysninger om genanvendelighed.

3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet finder fortsat, at produktloven udgør en velegnet lovgivningsmæssig ramme, hvor Erhvervsstyrelsen har de nødvendige og ensrettede kontrolbeføjelser og sanktionsmuligheder på tværs af produktområder. Det gælder både, når eksisterende regler erstattes af mere tidssvarende regler, som opdaterer relevante sikkerhedskrav og i højere grad imødekommer nye forretningsmodeller og ændret brugeradfærd, hvilket er tilfældet med legetøjsforordningen. Det gælder imidlertid også, når der introduceres nye krav til hidtil uregulerede områder, hvilket er tilfældet med reguleringen af permanente magneter i forordningen om kritiske råstoffer.

Erhvervsministeriet har overvejet hensigtsmæssigheden i at lade forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter være omfattet af rammen i produktloven. Det skyldes, at produktloven primært omfatter EU-harmoniseringsretsakter på produktområdet, som fastsætter specifikke produktkrav og forpligtelser for erhvervsdrivende, og som i mange tilfælde er udarbejdet i henhold til "den nye metode" (new legislative framework).

Henset til, at gennemførelsesforanstaltningerne angående markedsovervågningsforordningen på Erhvervsministeriets ressortområde er foretaget i produktloven, finder Erhvervsministeriet, at produktlovens anvendelsesområde bør udvides til at omfatte forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Erhvervsministeriet vurderer, at det vil kunne skabe synergieffekter i forbindelse med Erhvervsstyrelsens markedsovervågning på produktområdet, idet produkter, der er omfattet af forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter, i høj grad vil være omfattet af en eller flere andre EU-harmoniseringsretsakter, som allerede er omfattet af produktloven. I den henseende vil Erhvervsstyrelsen kun kontrollere efterlevelsen af for-

skellige regelsæt samtidig, hvilket vurderes at kunne effektivisere markedsovervågningen.

Denne vurdering forstærkes af, at Erhvervsstyrelsen også udfører markedsovervågning med produkter på vegne af andre myndigheder, herunder med produkter omfattet af radioudstyrsdirektivet, jf. lovekendtgørelse nr. 958 af 22. juni 2022, og codesignforordningen, jf. lov nr. 431 af 6. maj 2025.

Det er endvidere Erhvervsministeriets vurdering, at forordningen om kritiske råstoffer kan rummes af lovens definition af produktforordninger i lovens § 4, nr. 5, uden at det strider mod hensigten med definitionen, når der foretages en afgrænsning af forordningen om kritiske råstoffer til bestemmelser vedrørende permanente magneter, som udgør produktrelaterede krav m.v.

For så vidt angår legetøjsforordningen er det Erhvervsministeriets vurdering, at forordningen er velegnet til at være omfattet af produktloven ud fra den eksisterende lovgivningsmæssige ramme. Det skyldes, at legetøjsdirektivet, som legetøjsforordningen vil erstatte endeligt i 2030, i forvejen er omfattet af produktlovens anvendelsesområde, og forordningen viderefører den sikkerhedsmæssige ramme for legetøj foruden en række nye tiltag om bl.a. forbud mod skadelige kemikalier, forhøjelse af kravene til onlinesalg og øget digitalisering.

På den baggrund foreslås det, at legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter tilføjes produktlovens anvendelsesområde.

Derudover vurderer Erhvervsministeriet, at det i lighed med øvrige produktområder omfattet af produktloven er hensigtsmæssigt, at der fastsættes nærmere regler ved bekendtgørelse. Det gælder navnlig bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter med henblik på at gennemføre forordningens artikel 47 om sanktioner.

For så vidt angår legetøjsforordningen følger en tilsvarende forpligtelse til at fastsætte regler om sanktioner af forordningens artikel 55. Endvidere vil der som følge af legetøjsforordningen være behov for at fastsætte supplerende regler om bemyndigelse af organer til overensstemmelsesvurdering af legetøj og om sprogkrav til brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger m.v.

Den foreslåede ordning vil dermed indebære, at der administrativt fastsættes supplerende bestemmelser til legetøjsforordningen og til forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelserne om permanente magneter. På den måde vil den overordnede ramme i produktloven blive bevaret, og supplerende bestemmelser vil følge af bekendtgørelser.

Ordningen vil endvidere indebære, at de eksisterende bemyndigelsesbestemmelser i produktloven, kan anvendes til at fastsætte de påkrævede bestemmelser, herunder bestemmelser om straf. Dette vil f.eks. også medføre, at der kan

pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. lovens § 37, stk. 5.

3.2. Beføjelse til at træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til et ulovligt produkt omfattet af produktloven

3.2.1. Gældende ret

Efter produktlovens § 19 kan kontrolmyndigheden træffe afgørelse over for enhver anden erhvervsdrivende, der har en tilknytning til produktet end den, der har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at bidrage til at begrænse risici og forhindre risici i at opstå.

Formålet med § 19 er at sikre kontrolmyndighederne fleksible og tilstrækkelige muligheder til at imødegå faren ved et produkt, ved at tillade inddragelse af samtlige relevante aktører, herunder også aktører, der ikke betragtes som erhvervsdrivende, men som alligevel vil kunne yde et relevant bidrag til at begrænse og forhindre risici, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 81.

Det følger endvidere af forarbejderne, at kontrolmyndigheden med bestemmelsen vil kunne træffe afgørelse om, at enhver anden erhvervsdrivende med tilknytning til produktet end led i afsætningen af produktet skal bidrage til at begrænse og hindre risici i at opstå, hvis det er nødvendigt i forbindelse med afgørelser truffet i medfør af §§ 18, 19, § 20, stk. 2 og 3, § 21, stk. 1 og 2, og § 22 (§§ 13, 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1 og 2, og § 17 i det vedtagne lovforslag), jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 81. De pågældende bestemmelser vedrører relevante myndighedsbeføjelser, herunder eksempelvis muligheden for at påbyde, at erhvervsdrivende afhjælper forhold, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, jf. § 14, stk. 1, nr. 3, eller tilbagekalder et produkt fra brugerne, jf. § 14, stk. 1, nr. 6.

Det er ifølge ordlyden af den gældende bestemmelse i § 19 en betingelse for dens anvendelse, at adressaten for en afgørelse er en anden erhvervsdrivende end den, der har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet. Det synes derfor klart af ordlyden, at bestemmelsen alene kan anvendes, hvis denne anden aktør udgør en erhvervsdrivende, jf. definitionen heraf i lovens § 4, nr. 1. Dette gør bestemmelsens praktiske anvendelsesområde snævert. Bestemmelsen er kun brugt i enkeltstående sager, hvor det har været relevant at inddrage en bemyndiget repræsentant, som udgør en erhvervsdrivende i medfør af lovens § 4, nr. 1, men hvor denne ikke har bragt det i sagen omhandlede produkt i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet.

Betingelsen i den gældende bestemmelse om, at kontrolmyndigheden skal kunne påvise en eksisterende eller potentiel risiko ved produktet, indsnævrer bestemmelsens anvendelsesområde yderligere, hvilket gør bestemmelsen uanvendelig i en lang række tilfælde. I de mange tilfælde, hvor en risiko ved et produkt ikke er konstaterbar ud fra en

visuel inspektion, vil det kræve egentlige tests af produktets funktion for at kunne konstatere tilstedeværelsen af en sådan risiko. Sådanne funktionstest er både tids- og ressourcekrævende. I mange tilfælde kan de også være unødvendige at foretage. Det skyldes, at produkter, der udgør en alvorlig risiko, i mange tilfælde også vil være behæftet med andre objektive konstaterbare uoverensstemmelser, som f.eks. manglende mærkning eller medfølgende brugsanvisning. Betingelsen bidrager derfor væsentligt til, at bestemmelsen ikke er praktisk anvendelig i ovenstående situationer.

3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Siden produktlovens ikrafttrædelse den 1. juli 2020 er bestemmelsen i lovens § 19 anvendt i begrænset omfang. Årsagen hertil er, at Erhvervsstyrelsen har erfaret, at der er forskellige praktiske udfordringer forbundet med at anvende bestemmelsen, som den er affattet på nuværende tidspunkt.

Erhvervsministeriet vurderer, at det netop er i situationer, hvor en aktør ikke udgør en erhvervsdrivende i lovens forstand, at bestemmelsen vil kunne være relevant i praksis. Dette vil navnlig gælde i forbindelse med sagsbehandling over for onlinemarkedspladser, som efter omstændighederne ikke udgør erhvervsdrivende i lovens forstand, men som alligevel har en afgørende rolle i, at en stor volumen af produkter sælges og sendes direkte til danske forbrugere af virksomheder i tredjelande. Disse aktører vil kunne yde relevante bidrag med henblik på at begrænse og forhindre produkters uoverensstemmelse med reglerne. Kravet om, at adressaten for en afgørelse skal være erhvervsdrivende, skaber efter Erhvervsministeriets vurdering en uhensigtsmæssig situation, der ikke giver kontrolmyndigheden de muligheder, der synes at være forudsat i bestemmelsens forarbejder.

Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at bestemmelsens ordlyd bør ændres, hvorefter den er anvendelig også over for aktører, som ikke udgør erhvervsdrivende, når blot en aktør har den fornødne tilknytning til produktet. Bestemmelsen bør dermed ikke alene kunne anvendes over for erhvervsdrivende, der rummes af definitionen i lovens § 4, nr. 1, men også over for udbydere af onlinemarkedspladser eller andre mellemmand, der ikke har forpligtelser i forbindelse med fremstillingen, tilgængeliggørelsen på markedet eller ibrugtagningen af et produkt.

Forudsætningen i forarbejderne om, at en afgørelse efter bestemmelsen skal have en understøttende og sekundær funktion i forhold til en anden afgørelse, udgør en anden væsentlig begrænsning af dens anvendelsesområde. Muligheden for at træffe afgørelse over for en anden end den, som har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, er i overvejende grad relevant i de tilfælde, hvor et sådant led i afsætningskæden netop ikke kan identificeres af kontrolmyndigheden, eller hvor det i øvrigt ikke er muligt at træffe en afgørelse efter bestemmelserne i lovens §§ 13, 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1 og 2, og § 17.

Dette skyldes, at sælgere i tredjelande kan være særdeles vanskelige at identificere for kontrolmyndigheden, hvorfor det kan vise sig uforholdsmæssigt ressourcekrævende eller

endog umuligt at opnå kontakt med henblik på at kundgøre en afgørelse. I de tilfælde vurderes det således at være hensigtsmæssigt at kunne træffe afgørelse over for andre aktører, der har indflydelse på afsætningen af et ulovligt produkt. Efter Erhvervsministeriets vurdering er bestemmelsen i sin nuværende form derfor uanvendelig i de tilfælde, hvor den særligt vil kunne være relevant.

Med henblik på at sikre, at bestemmelsen i § 19 er praktisk anvendelig og tjener det formål, som efter Erhvervsministeriets vurdering var forudsat i forarbejderne, jf. Folketingstidende 2019-2020, tillæg A, L 179 som fremsat, side 81, og samtidig udvide bestemmelsens anvendelsesområde, foreslås det derfor at ændre bestemmelsen.

Det foreslås, at kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til et ulovligt produkt, om på relevant måde at afhjælpe den manglende overensstemmelse. Det vil være en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at aktørens tilknytning til det ulovlige produkt er af en sådan karakter, at denne er i stand til at afhjælpe produktets manglende uoverensstemmelse helt eller delvist. Der vil f.eks. efter omstændighederne kunne foreligge en sådan tilknytning, hvis en aktør har faciliteret salget af et ulovligt produkt, herunder ved at stille sin fysiske eller online handelsplatform til rådighed. Den fornødne tilknytning vil endvidere kunne foreligge, når der ikke er tvivl om, at en aktør har bidraget aktivt til afsætningen af produktet, men hvor kontrolmyndigheden ikke med sikkerhed kan fastslå aktørens konkrete rolle, idet dennes aktivitet ikke kan rummes af definitionen af erhvervsdrivende. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke er hensigten med ændringen, at bestemmelsen vil kunne anvendes over for slutbrugere, herunder forbrugere. Den manglende overensstemmelse vil kunne vedrøre produktloven, regler fastsat i medfør af produktloven, produktforordninger, jf. definitionen i lovens § 4, nr. 5, eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår produktlovens anvendelsesområde.

Den foreslåede ændring vil dermed indebære, at det ikke vil være en forudsætning, at adressaten for en afgørelse efter bestemmelsen er erhvervsdrivende i lovens forstand. Det vil samtidig ikke være en forudsætning, at kontrolmyndigheden kan påvise en risiko ved produktet, og det vil ikke være et krav, at der forinden er truffet en afgørelse over for en erhvervsdrivende, som har været et led i afsætningskæden.

Med den foreslåede ændring vil en aktørs tilknytning til produktet skulle vurderes konkret fra sag til sag, som det er tilfældet i henhold til den gældende bestemmelse. Måden, hvorpå en aktør vil kunne pålægges at imødegå et produkts uoverensstemmelse med reglerne, vil tilmed bero på en proportionalitetsvurdering.

For nærmere om den foreslåede ændring henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

3.3. Ændring af ædelmetallovens anvendelsesområde for

så vidt angår varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller

3.3.1. Gældende ret

Formålet med de nuværende regler er efter bemærkningerne til ædelmetalloyen, at sikre, at danske forbrugere fortsat kan have tillid til, at de smykker m.v., de køber, opfylder de lovede egenskaber, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 122 som fremsat, side 5. Dette gælder både i forhold til varer, der sælges i fysiske butikker, og via onlinehandel. Reglerne skal dermed sikre, at der ikke er incitament for virksomhederne til at opnå konkurrencemæssige fordele på bekostning af forbrugerne eller på bekostning af Danmarks internationale forpligtelser. Det er i den forbindelse centralt, at virksomheder, der overholder lovgivningen, ikke stilles konkurrencemæssigt dårligere, end virksomheder, der ikke gør.

Det fremgår af § 1 i lov nr. 798 af 9. juni 2020 om ædle metaller og konfliktminerale (ædelmetalloyen), at loven gælder for varer af ædle metaller. Ædle metaller defineres i § 2, nr. 4, som guld, sølv, platin og palladium. Varer af ædle metaller defineres i § 2, nr. 5, som enhver vare, der er fremstillet helt eller delvis af ædle metaller eller deres legeringer. Det fastsættes dog i § 1, stk. 2, at loven undtager visse varer af ædelt metal. Nærmere bestemt drejer det sig om varer af ædelt metal, der 1) godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961, 2) er til dentalt eller andet medicinsk formål eller 3) er gangbare mønter.

I forlængelse heraf er det i ædelmetalloyens § 3, stk. 2, fastsat, at varer af ædle metaller i alle enkelte ædelmetaldele skal have en holdighed af mindst 333 promille guld, mindst 800 promille sølv, mindst 500 promille platin eller mindst 500 promille palladium eller skal lovligt kunne markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS eller i lande, som har ratificeret konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

I bemærkningerne til ædelmetalloyen angives det, at ædle metaller i uforarbejdet stand ikke længere skal være omfattet af loven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 122 som fremsat, side 7. Herudover er det angivet, at loven i videst muligt omfang skal følge konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972 (ædelmetalkonventionen). I ædelmetalkonventionens bilag I fremgår det, at råmaterialer såsom barrer, plader, metaltråd og rør, samt dele eller ukomplette halvfabrikata ikke omfattes af konventionen.

Gældende ret giver således Erhvervsstyrelsen mulighed for at kontrollere varer, der indeholder guld, sølv, platin og palladium samt meddele forbud og påbud vedrørende varer af disse metaller. Ædle metaller i uforarbejdet stand, såsom barrer, plader, metaltråd, rør samt dele eller ukomplette halvfabrikata, er derimod ikke omfattet af loven. Dette gælder ligeledes varer, der gøres tilgængelige på markedet som indeholdende ædle metaller, hvis varerne ikke lever op til lovens definition af varer af ædle metaller.

Den nuværende retstilstand medfører, at en virksomhed kan sanktioneres, når en korrekt stemplet vare udbydes til salg som ”sølvring”, men kun indeholder 700 promille sølv. Varen lever dermed ikke op til mindsteværdien for holdighed for sølv på 800 promille, og den, der udbyder varen, vil modtage påbud om tilbagetrækning fra markedet. Hvis ringen derimod viser sig slet ikke at indeholde sølv, vil der være tale om en vare, der ikke lever op til ædelmetalloyens definition af ædelmetalvarer, og den vil således ikke være omfattet af loven.

En opgørelse over de første 9 måneder i 2025 viser, at 15 procent af overtrædelserne på området omhandlede varer, der ikke indeholdt ædelt metal. Der blev i perioden konstateret 66 overtrædelser, hvoraf 10 omhandlede varer, der ikke indeholdt ædle metaller. Der blev i alt foretaget 364 kontroller i perioden.

Varer af ædle metaller er endvidere omfattet af lov om markedsføring (markedsføringsloven), herunder regler om vildledende markedsføring. Det følger bl.a. af markedsføringslovens § 5, at en erhvervsdrivendes handelspraksis ikke må indeholde urigtige oplysninger eller i kraft af sin fremstillingsform eller på anden måde vildlede eller kunne forventes at vildlede gennemsnitsforbrugeren, uanset om oplysningerne er faktisk korrekte. Det følger endvidere af markedsføringslovens § 4, at en erhvervsdrivende i sin handelspraksis over for forbrugerne skal udvise god erhvervsskik. Endelig følger det af markedsføringslovens § 25, at Forbrugerombudsmanden navnlig ud fra hensynet til forbrugerne fører tilsyn med, at loven og regler udstedt i medfør af loven overholdes.

3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at størstedelen af sager vedrørende varer af uædle metaller omhandler varer, der udbydes som sølvvarer. Ud over at forbrugeren i disse tilfælde typisk kommer til at betale mere end varens reelle markedspris, kan disse varer også udgøre en potentiel sundhedsrisiko for f.eks. nikkel-, kobolt- og kromallergikere. Videnscenter for Allergi oplyser, at op mod 10 % af danske kvinder har nikkelallergi, og at behandlingen primært består i at undgå nikkelholdige produkter. Der er således også et sundhedsmæssigt hensyn i at sikre, at forbrugere kan have tillid til varer, der udbydes som varer af ædle metaller.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at reglerne bør ændres, da det er uensigtsmæssigt, at varer, der udbydes på en vildledende måde, ikke kan påbydes tilbagetrækning fra markedet i forlængelse af kontrol udført i medfør af ædelmetalloyen. Erhvervsministeriet finder, at dette er i modstrid med lovens formål om at sikre, at forbrugerne kan have tillid til, at de smykker m.v., som udbydes på markedet, opfylder de lovede egenskaber.

I forlængelse heraf vurderer Erhvervsministeriet, at det på trods af bestemmelser om vildledende markedsføring i markedsføringsloven vil være hensigtsmæssigt at regulere forholdet i ædelmetalloyen. Vurderingen begrundes primært i, at den vildledende markedsføring i altovervejende grad

forventes at blive konstateret i forbindelse med Erhvervsstyrelsens kontrol af branchens aktører. En almindelig forbruger vil kun i sjældne tilfælde selv kunne vurdere, om en vare lever op til minimumsholdighederne for ædelmetalvarer i § 3, stk. 2, i ædelmetalloven, da dette som udgangspunkt vil kræve en laboratorieanalyse.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre på Forbrugerombudsmandens virksomhed, herunder kompetencen til at føre tilsyn med, at markedsføringsloven og regler udstedt i medfør heraf overholdes. Forbrugerombudsmanden vil således fortsat kunne agere på eget initiativ, herunder på baggrund af oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, eller på baggrund af klager fra andre, hvis der er mistanke om ulovlige forhold vedrørende varer, som udgør overtrædelser af markedsføringsloven.

Erhvervsministeriet har på baggrund af oplysninger fra Forbrugerombudsmanden ikke kendskab til sammenlignelige sager, som er afgjort efter bestemmelser i markedsføringsloven. Det er derfor vurderingen, at de sager, der opstår i forbindelse med den løbende kontrol af ædelmetalbranchen, med fordel vil kunne behandles i Erhvervsstyrelsens fungerende kontrol- og sagsbehandlingssystem. Dette vurderes at være den mest effektive måde at behandle sagerne på, og dette vil også gøre det muligt at afstemme sanktionerne i vildledningssager med det generelle sanktionsniveau på ædelmetalområdet. Endelig sikres det, at sager, der både vedrører ulovlige ædelmetalvarer samt varer, der vildledende udbydes til salg som ædelmetalvarer, kan afgøres samlet og efter samme regelsæt.

Det foreslås på ovennævnte baggrund, at ædelmetallovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte varer, der udbydes til salg med angivelse af, at de indeholder ædle metaller. Herved vil det blive muligt at sanktionere juridiske og fysiske personer, der udbyder varer som værende af guld, sølv, platin og palladium, uden at dette er tilfældet. Ordningen indebærer desuden, at ikke kun virksomheder men også fysiske personer vil kunne registrere sig som navnestempelelindehavere og dermed lovligt vil kunne fremstille og sælge varer af ædle metaller.

Den foreslåede ordning vil endvidere betyde, at varer, der har været udbudt til salg på en vildledende måde, også vil være omfattet af Erhvervsstyrelsens normale praksis, jf. ædelmetallovens § 15, stk. 2, hvor omkostninger til bl.a. laboratorieanalysen kan søges refunderet hos den, der får meddelt forbud eller påbud. Refunderede omkostninger anvendes herefter til at gennemføre nye tilsyn på området. Dette sikrer, at ædelmetallovens grundlæggende princip om, at overtrædende parter dækker udgifterne til kontrollen af egne varer, når det konstateres, at varerne ikke lever op til reglerne. Herved bidrager de overtrædende parter til finansieringen af nye kontroller på området.

Fastholdes den gældende retstilstand, vil kontrollen fortsat være finansieret primært af de regelefterlevende aktører, der har registreret sig i navnestempelregisteret og som indbetaler et årligt gebyr herfor. Dette vil betyde færre kontroller, og dermed over tid en potentiel svækkelse af forbrugertilliden til varer, der udbydes på ædelmetalmarkedet. Herudover

vil det betyde en fastholdelse af ulige konkurrenceforhold til ugunst for de regelefterlevende aktører i branchen. Erhvervsministeriet vurderer, at dette vil være uhensigtsmæssigt.

Efter Erhvervsministeriets vurdering findes der et ikke ubetydeligt marked for salg af halvfabrikata til smykkefremstilling. Markedet henvender sig både til et B2B-segment og til ikke-professionelle slutbrugere. Mange skolefritidsordninger, institutioner, foreninger og private forbrugere køber således løse ædelmetaldele, som f.eks. tråd, låse, ørekroge og -stifter m.v. til smykkefremstilling. At dette marked er undtaget Erhvervsstyrelsens kontrol, vurderer Erhvervsministeriet at være en utilsigtet konsekvens af at have inkorporeret ædelmetalkonventionens definition af ædle metaller i uforarbejdet stand i ædelmetalloven. Det skyldes efter Erhvervsministeriets vurdering især, at visse dele af førnævnte halvfabrikata vanskeligt lader sig skelne fra færdigproduce-rede varer af ædelt metal.

På baggrund af ovenstående indebærer den foreslåede ordning, at halvfabrikata i form af dele til smykkefremstilling og lignende, som er udbudt til ikke-professionelle forbrugere, vil være omfattet af ædelmetallovens definition af varer af ædelmetal. En sådan tolkning vil efter Erhvervsministeriets vurdering være inden for ædelmetallovens formål og hensigt om at sikre forbrugernes tillid til kvaliteten af ædelmetalvarer udbudt på markedet.

3.4. Sanktionsniveau ved overtrædelse af bestemmelser vedrørende ædle metaller m.v.

3.4.1. Gældende ret

Det følger af § 21, stk. 1, i ædelmetalloven, at en række handlinger eller undladelser straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Dette gælder overtrædelser af bestemmelser om minimumsholdigheder, jf. § 3, stk. 2, forkert eller manglende anvendelse af holdigheds- eller navnestempler, jf. § 4, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1-3 eller § 6, stk. 2, tilsidesættelse af pligten til at have et registreret navnestempel, jf. § 6, stk. 1, manglende efterlevelse af forbud eller påbud, jf. § 16, samt tilsidesættelse af oplysningspligten i § 6, stk. 4, eller § 12, stk. 3.

Det fremgår af bemærkningerne til ædelmetalloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 122 som fremsat, side 11, at det med lovforslaget var intentionen at stramme sanktionsniveauet på ædelmetalområdet, dels ved at hæve strafferammen og dels ved at foretage flere anmeldelser af overtrædelser end tidligere. Hensigten var, at erhvervsdrivende, der ikke lever op til deres forpligtelser og bringer et produkt på markedet, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, vil blive meldt til politiet.

I praksis har Erhvervsstyrelsen været tilbageholdende med at foretage politianmeldelse af samtlige overtrædelser af ædelmetalloven. Dette skyldes primært, at der ved de fleste tilfælde af overtrædelser er tale om fysiske personer eller mindre enkeltmandsvirksomheder, hvor fremstilling og salg af varer af ædle metaller udgør hobbyvirksomhed eller hvor aktiviteten har en lignende begrænset karakter uden væsent-

lig økonomisk fortjeneste. Samtidigt er det Erhvervsstyrelsens erfaring, at den overtrædende part ofte retter op på det ulovlige forhold umiddelbart efter, Erhvervsstyrelsen har henvendt sig til parten. På baggrund af proportionalitets- og rimelighedsbetragtninger har overtrædelser i disse sager først ført til politianmeldelse i gentagelsestilfælde.

Der er et tids- og indholdsmæssigt sammenfald mellem ædelmetalloven og lov om produkter og markedsovervågning (produktloven). Ved ikrafttrædelsen af hovedlovene pr. 1. juni 2020, indførtes således f.eks. en skærpelse af sanktionsniveauet på begge lovområder. Sanktionsniveauet i produktloven er lempet ved lov nr. 637 af 11. juni 2024 med virkning fra 1. juni 2024, hvorefter der i højere grad er givet mulighed for mildere sanktioner end politianmeldelse og bødestraf i tilfælde af mindre alvorlige overtrædelser.

Erhvervsministeriet vurderer, at overtrædelser af ædelmetalloven primært fordeler sig på to hovedområder. For det første ses en del overtrædelser, hvor varer af ædle metaller ikke opfylder kravene om stempeling, jf. § 4, stk. 1. For det andet konstateres der overtrædelser af mindsteværdierne for holdighed af ædle metaller i varer, jf. § 3, stk. 2.

Overtrædelserne opdages i udgangspunktet ved, at varer af ædle metaller udtages til kontrol hos den, der erhvervsmæssigt fremstiller, sælger eller udbyder varen til salg. Erhvervsstyrelsen er kontrolmyndighed, men har mulighed for at bemyndige en juridisk person til at udføre kontrollen, jf. ædelmetallovens § 13. FORCE Technology er indtil udgangen af 2027 bemyndiget til på vegne af Erhvervsstyrelsen at udføre kontrol på ædelmetalområdet.

I tilfælde af kontrol med en ædelmetalvare, hvor det konstateres, at varen ikke er i overensstemmelse med reglerne, udstedes der i almindelighed et påbud om, at varen skal trækkes tilbage fra markedet. Fabrikanten kan herefter vælge at påføre varen de korrekte stempler eller på anden måde ændre varen med henblik på at sikre, at den lever op til reglerne. Herefter kan varen lovligt gøres tilgængelig på markedet igen. Når reglerne overtrædes, og der udstedes forbud eller påbud, kan Erhvervsstyrelsen kræve udgifterne for kontrollen refunderet af den overtrædende part, jf. § 15, stk. 2.

3.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet foreslår, at sanktionsniveauet i ædelmetalloven lempes, således niveauet og praksis omkring politianmeldelser bringes i overensstemmelse med produktloven. Den foreslåede ordning vil således understøtte, at der ikke nødvendigvis skal ske politianmeldelse i alle tilfælde af overtrædelser af lovens bestemmelser, hvilket vil være i overensstemmelse med praksis på området. Dermed vil ordningen medføre, at overtrædelser i højere grad underkastes en helhedsvurdering på baggrund af sagens samlede omstændigheder, herunder om politianmeldelse vil være en proportional følge af overtrædelser.

Dette vil f.eks. betyde, at hvis en fabrikant, efter at have udbudt enkelte smykker på markedet uden at have et re-

gistreret navnestempel, straks lader sig registrere efter henvendelse fra Erhvervsstyrelsen, bør der ikke nødvendigvis foretages politianmeldelse. Det vil således være en konkret vurdering i det enkelte tilfælde om forholdet har en sådan karakter, at det bør udløse bødestraf. I den forbindelse kan blandt andet virksomhedens omsætning, den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel, og andre relevante forhold tillægges vægt. I vurderingen bør også partens grad af profesjonalisering, samt samarbejdsvilje i forhold til tilbagetrækning eller tilbagekaldelse fra markedet indgå.

Det er fortsat intentionen, at der i gentagelsestilfælde som udgangspunkt skal ske politianmeldelse med henblik på bødestraf.

3.5. Implementering af dele af tilgængelighedsdirektivet

3.5.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsdirektivet) er implementeret i dansk ret ved lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (tilgængelighedsloven), som ændret ved § 4 i lov nr. 637 af 11. juni 2024.

Tilgængelighedsloven er udtryk for minimumsimplementering af tilgængelighedsdirektivet, og loven fastsætter derfor krav om, at udvalgte produkter og tjenester skal være tilgængelige, så det sikres, at personer med handicap eller andre funktionsnedsættelser kan anvende de pågældende produkter og tjenester. Da der var tale om en række nye krav, som de erhvervsdrivende skulle leve op til, blev det ved lovens vedtagelse forudsat, at der efter lovens ikrafttrædelse fortsat skulle pågå et arbejde med at udarbejde vejledninger til brug for opfyldelse af tilgængelighedskravene. Det fremgår således af bemærkningerne til tilgængelighedsloven, at det derfor også Erhvervsministeriets er vurdering, at der, indtil reglerne ikrafttrædelse, fortsat skal pågå et ministerielt arbejde med henblik på at udarbejde vejledninger eller lignende til illustration af, hvordan de erhvervsdrivende på de enkelte områder lever op til kravene, og at dette arbejde skal ske i tæt samarbejde med interesseorganisationerne på de respektive områder, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 131, side 32. Der er dog ikke fastsat egentlige bestemmelser i tilgængelighedsloven, der forpligter ressortministerne til at udarbejde vejledninger på området.

Tilgængelighedsloven indeholder derudover en række forpligtelser for de erhvervsdrivende, der handler med produkter eller udbyder tjenester, kontrolbestemmelser til brug for myndighedernes kontrol på området og strafbestemmelser m.v.

Blandt tilgængelighedslovens kontrolbestemmelser er bl.a. kontrolmyndighedens mulighed for efter § 49 at udstede påbud for overtrædelse af tilgængelighedskravene. Det medfører, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende inden for en nærmere angivet frist at bringe forholdene i orden for et produkt eller en tjeneste, der ikke er i overensstemmelse med tilgængelighedskravene. Bringer den erhvervsdrivende ikke forholdene i orden inden for

fristen, kan kontrolmyndigheden efterfølgende påbyde, at den erhvervsdrivende skal stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet.

3.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet er siden tilgængelighedslovens ikrafttrædelse i 2022 og efter den seneste ændring af loven som følge af § 4 i lov nr. 637 af 11. juni 2024 blevet gjort opmærksom på af Kommissionen, at der efter Kommissionens vurdering fortsat er enkelte af tilgængelighedsdirektivets bestemmelser, der ikke er fuldt gennemført i dansk ret. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at foretage få justeringer af tilgængelighedsloven, som sikrer, at Danmark lever op til sine forpligtelser i henhold til EU-retten.

Erhvervsministeriet foreslår, at det skal fremgå direkte af lovteksten, at loven ikke finder anvendelse på forhold, der er omfattet af regler om ophavsretten. Selvom de ophavsretlige regler i forvejen har forrang for tilgængelighedskrav, vil forslaget sikre en udtrykkelig implementering af tilgængelighedsdirektivets artikel 2, stk. 5. Det følger af den pågældende bestemmelse, at tilgængelighedsdirektivet ikke vedrører specifikke ophavsretlige retsakter.

Erhvervsministeriet foreslår endvidere, at der indsættes en bestemmelse i tilgængelighedsloven, der tydeliggør, at princippet om varernes frie bevægelighed på EU's indre marked også finder anvendelse på lovens anvendelsesområde.

Derudover foreslår Erhvervsministeriet, at det i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, fremgår af lovteksten, at kontrolmyndigheden skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra det danske marked, og underretter Kommissionen herom. Endvidere skal kontrolmyndigheden trække den nationale foranstaltning tilbage, hvis den anses for ikke at være berettiget.

Den foreslåede ordning vil medføre, at tilgængelighedsdirektivet efter Erhvervsministeriets vurdering er fuldt implementeret i dansk ret.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at have økonomiske konsekvenser for staten som følge af Erhvervsstyrelsens markedsovervågning af krav vedrørende permanente magneter m.v., der følger af forordningen om kritiske råstoffer. De økonomiske konsekvenser vurderes at være under 1,0 mio. kr. årligt fra 2027 og frem.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner, og lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Forslaget er udformet i overensstemmelse med princip 1 om enkle

og klare regler, og lovforslaget understøtter princip 4 om sammenhæng på tværs, idet der anvendes ensartede begreber. De øvrige principper vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens *Område for Bedre Regulering* (OBR). Det vurderes, at lovforslaget for så vidt angår ændringerne af lov om ædle metaller og konfliktminerale har mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet, som er under bagatelgrænsen på 4 mio. kr., hvorfor konsekvenserne ikke kvantificeres yderligere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes indirekte at have positive konsekvenser for miljøet, idet lovforslaget supplerer forordningen om kritiske råstoffer. Med forordningen bliver permanente magneter et prioriteret produkt med henblik på, at cirkulariteten af permanente magneter øges. Dette skal medføre, at et sekundært marked for permanente magneter fremmes, og at forsyningssikkerheden for kritiske råstoffer sikres. Lovforslagets supplerende gennemførelsesforanstaltninger vil bidrage til at opfylde forordningens formål for så vidt angår bestemmelser om permanente magneter.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har i § 1 til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, EU Tidende, L af 3. maj 2024 (forordningen om kritiske råstoffer). Lovforslaget vedrører alene forordningens bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Forordningen om kritiske råstoffer trådte i kraft den 23. maj 2024. Danmark er forpligtet til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af forordningen senest den 24. november 2025 og give Kommissionen meddelelse herom, jf. forordningens artikel 47. Lovforslaget fremsættes med henblik på, at der i medfør af lovforslaget kan fastsættes de nødvendige bestemmelser på bekendtgørelsesniveau, som herefter meddeles Kommissionen.

Lovforslagets § 1 har endvidere til hensigt at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/2509

af 26. november 2025 om sikkerhedskrav til legetøj og om ophævelse af direktiv 2009/48/EF, EU Tidende, L af 12. december 2025 (legetøjsforordningen).

Legetøjsforordningen trådte i kraft den 1. januar 2026. Danmark er forpligtet til at fastsætte regler om sanktioner for overtrædelser af forordningen og give Kommissionen meddelelse herom senest den 1. august 2028, jf. forordningens artikel 55.

Legetøjsforordningen forpligter endvidere Danmark til at fastsætte supplerende bestemmelser om sprogkrav til brugsanvisninger og sikkerhedsoplysninger m.v. og om bemyndigelse af overensstemmelsesvurderingsorganer, herunder udpege en bemyndigende myndighed. De nødvendige bestemmelser vil blive fastsat ved bekendtgørelse i forlængelse af lovforslagets vedtagelse.

Med den foreslåede udvidelse af produktlovens anvendelsesområde, sikres det dermed, at produktloven finder anvendelse på de pågældende områder, og at der kan fastsættes de nødvendige supplerende bestemmelser til legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

For så vidt angår lovforslagets § 2 om ændring af lov om ædle metaller og konfliktminerale, har den foreslåede lov som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

Med de foreslåede ændringer af tilgængelighedsloven i lovforslagets § 3 sikres en korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, EU-Tidende 2019, nr. L 151, side 70. Ændringerne vedrører navnlig direktivets artikel 2, stk. 5, om direktivets anvendelsesområde, herunder forholdet til direktiv (EU) 2017/1564 om ophavsret m.v. og forordning (EU) 2017/1563 om gennemførelse af Marrakeshtraktaten i EU,

artikel 6, om fri bevægelighed for produkter, som opfylder kravene i tilgængelighedsdirektivet, og artikel 21, stk. 2, om EU-beskyttelsesprocedure.

Tilgængelighedsdirektivet skulle have været implementeret den 28. juni 2022 med virkning fra 28. juni 2025. Ændringerne i tilgængelighedsloven sker på baggrund af en åbningsskrivelse fra 2023 og Erhvervsministeriets og Erhvervsstyrelsens efterfølgende dialog med Kommissionen om implementeringen i Danmark.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. juli 2026 til den 21. august 2026 (45 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Applia Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Banedanmark, Brancheforeningen SPT (Scandinavian Petroleum Technic Association), Brunata Center for Cybersikkerhed, Certificerede Organers Forum (COF), Dagligvareleverandørerne, DANAK, Den Danske Akkrediteringsfond, Danmarks Lejerforening, Danmarks Nationale Metrologiinstitut (DFM), Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Brand- og Sikringsteknisk Institut, Dansk Erhverv, Dansk Handicapforbund, Dansk Industri, Dansk Luftfart, Dansk Person Transport, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forlag, Danske Handicaporganisationer, Danske Mediedistributører, Danske Rederier, Danske Regioner, De Samvirkende Købmænds brancheorganisation, DSB, Evida, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, ForbrugerLaboratoriet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Force Certifikation A/S, Force Technology, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Forsikring & Pension, Fællesrådet for formnings- og hobbymaterialer, Ingeniørforeningen i Danmark, KL, Legetøjsbranchen LEG, Rejsekort og Rejseplan A/S, SMV Danmark, TEKNIQ Arbejdsgiver og Erhvervsorganisation, Teknologisk Institut, Teleindustrien og Varefakta.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at have økonomiske konsekvenser for staten for under 1,0 mio. kr. årligt fra 2027 og frem til Erhvervsstyrelsens markedsovervågning af permanente magneter m.v.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Det forventes, at lovforslaget indirekte vil have positive konsekvenser i mindre grad, da lovforslaget fastsætter supplerende bestemmelser til forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår permanente magneters genanvendelighed og markedsovervågning heraf.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har i § 1 til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020, EU Tidende, L af 3. maj 2024 (forordningen om kritiske råstoffer). Lovforslaget vedrører alene forordningens bestemmelser vedrørende permanente magneter. I henhold til artikel 47 i forordningen om kritiske råstoffer skulle sanktioner for overtrædelse af forordningen være fastsat 24. november 2025. Lovforslaget fremsættes med henblik på, at de nødvendige bestemmelser kan fastsættes hurtigst muligt, hvilket vil ske ved bekendtgørelse med hjemmel i lovforslaget. Den sene implementering vurderes ikke at få konsekvenser for borgere eller virksomheder, da kravene til permanente magneter først gælder, når Kommissionen har vedtaget supplerende retsakter til de relevante artikler i forordningens artikel 28 og 29. Lovforslagets § 1 har endvidere til hensigt at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/2509 af 26. november 2025 om sikkerhedskrav til legetøj og om ophævelse af direktiv 2009/48/EF, EU Tidende, L af 12. december 2025 (legetøjsforordningen). Lovforslagets § 3 har til hensigt at sikre en korrekt implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, EU-Tidende 2019, nr. L 151, side 70. Ændringerne vedrører navnlig direktivets artikel 2, stk. 5, om direktivets anvendelsesområde, herunder forholdet til direktiv (EU) 2017/1564 om ophavsret m.v. og forordning (EU) 2017/1563 om gennemførelse af Marrakeshtraktaten i EU, artikel 6, om fri bevægelighed for produkter, som opfylder kravene i tilgængelighedsdirektivet, og artikel 21, stk. 2, om EU-beskyttelsesprocedure. Tilgængelighedsdirektivet skulle have været implementeret den 28. juni 2022 med virkning fra 28. juni 2025. Ændringerne i tilgængelighedsloven sker på baggrund af Erhvervsministeriets og Erhvervsstyrelsens dialog med Kommissionen om implementeringen i Danmark.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 2, stk. 1, i produktloven, at loven finder anvendelse på en række produkter m.v., der er omfattet af nærmere angivne direktiver og forordninger i bestemmelsens nr. 1-43.

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at der indsættes to nye numre.

Det foreslås i *nr. 43*, at loven finder anvendelse på produkter omfattet Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikkerhedskrav til legetøj.

Der foreslås endvidere i *nr. 44*, at loven finder anvendelse på produkter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

De foreslåede numre vil medføre, at produkter, som er omfattet af henholdsvis legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter, bliver omfattet af produktlovens anvendelsesområde.

Som følge af de foreslåede numre vil det nuværende nr. 43 om forordningen om produktsikkerhed i almindelighed blive til nr. 45.

Virkningen af de foreslåede ændringer vil være, at produktloven, herunder kontrolbeføjelser og bemyndigelsesbestemmelser til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-retsakter, og om straf m.v., finder anvendelse i relation til de omfattede produkter.

Dette indebærer, at der findes de nødvendige kontrolbeføjelser i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 14, stk. 4, idet forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter er optaget på bilag 1 til markedsovervågningsforordningen. Tilsvarende vil legetøjsforordningen i fuldt ud erstatte legetøjsdirektivet fra 1. august 2030, hvorefter enhver henvisning til legetøjsdirektivet vil være til legetøjsforordningen, jf. legetøjsforordningens artikel 56, 2. afsnit.

Der henvises til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 3 i produktloven, at loven finder anvendelse, medmindre der findes særlige bestemmelser med samme formål i anden lovgivning, som gennemfører eller supplerer EU-harmoniseringsretsakterne omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2-42, og som på en mere specifik måde regulerer særlige markedsovervågnings- og håndhævelsesaspekter.

Det foreslås, at i § 3 ændres »nr. 2-42« til »nr. 2-44«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås indsat et nyt nr. 43 om legetøjsforordningen og et nyt nr. 44 om forordningen om

kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter i produktlovens § 2, stk. 1.

Virkningen af den foreslåede ændring vil være, at produktlovens § 3 vil henviser til § 2, stk. 1, nr. 2-44.

Der henvises til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 3

Det følger af § 3 a, stk. 1, i produktloven, at § 5, stk. 1, nr. 1 og 3, og stk. 2, §§ 6-8 a, 25 og 32, § 34, stk. 2, og § 37, stk. 7, ikke finder anvendelse på færdselsrelaterede produkter.

Det følger endvidere af § 3 a, stk. 3, at § 5, stk. 2 og 4-6, §§ 6 og 7, § 8, stk. 1, §§ 8 a, 8 c og 26 og § 37, stk. 7, ikke finder anvendelse på produkter, som anvender materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, omfattet af § 2, stk. 1, nr. 25.

Endelig følger det af § 37, stk. 4, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om straf af bøde eller fængsel indtil 2 år for overtrædelse af produktforordningerne, jf. § 4, nr. 5.

Det foreslås, at § 3 a, *stk. 1* og 3, ændres, så »§ 37, stk. 7« ændres til »§ 37, stk. 4«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 37, stk. 7, blev ændret til § 37, stk. 4, ved lov nr. 637 af 11. juni 2024, jf. lovens § 2, nr. 15.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i § 3 a, stk. 1 og 3, henvises til § 37, stk. 4, i stedet for § 37, stk. 7.

Foruden ændringen vedrørende korrekt henvisning til § 37, stk. 4, er der ikke tiltænkt indholdsmæssige ændringer i bestemmelsen, og formålet med forslaget er således en videreførelse af gældende ret.

Det er vurderingen, at fejlen ikke har haft betydning.

Til nr. 4

Det følger af § 4, nr. 5, i produktloven, at ”produktforordninger” defineres som en samlet betegnelse for forordningerne i § 2, stk. 1, nr. 25-43.

Det foreslås, at § 4, *nr. 5*, ændres, så »nr. 26-43« ændres til »nr. 26-45«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås indsat nye numre i § 2, stk. 1, i form af et nyt nr. 43 om legetøjsforordningen og et nyt nr. 44 om forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Den foreslåede ændring vil medføre, at definitionen af produktforordninger i § 4, nr. 5, også vil omfatte legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter. Henvisningen i § 4, nr. 5, vil derfor fremover være til § 2, stk. 1, nr. 25-45.

Den foreslåede ændring medfører ingen øvrige ændringer i gældende ret.

Der henvises til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige be-

mærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til nr. 5

Det følger af § 19 i produktloven, at kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for enhver anden erhvervsdrivende, der har en tilknytning til produktet, end den, der har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at bidrage til at begrænse risici og forhindre risici i at opstå.

Det foreslås, at § 19 nyaffattes, hvorefter kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for enhver, der har en tilknytning til et produkt, uden at vedkommende har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at afhjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markeds- overvågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde.

Den foreslåede nyaffattelse har til hensigt at videreføre den gældende bestemmelse med visse ændringer. Det er således fortsat hensigten, at bestemmelsen vil kunne supplere kontrolmyndighedens øvrige beføjelser i §§ 13, 14, § 15, stk. 2 og 3, § 16, stk. 1 og 2, og § 17, når det er relevant for myndigheden at kunne træffe afgørelser over for andre end den, der har gjort et produkt tilgængeligt på markedet. Bestemmelsen vil dermed fortsat kunne anvendes for at sikre myndighederne fleksible og tilstrækkelige muligheder for at imødegå uoverensstemmende produkter.

Som noget nyt medfører den foreslåede ændring, at det vil være muligt at inddrage samtlige relevante aktører, også selvom disse ikke direkte udgør et led i afsætningen, og dermed ikke er erhvervsdrivende. Dette vil endvidere gælde uden hensyntagen til, om der måtte være truffet en afgørelse over for en erhvervsdrivende forud herfor.

Virkningen af den foreslåede ændring vil dermed være, at det ikke er en forudsætning, at adressaten er erhvervsdrivende, jf. definitionen heraf i lovens § 4, nr. 1. Det vil med den foreslåede bestemmelse være tilstrækkeligt, at adressaten for en afgørelse har en sådan tilknytning til produktet, at denne er i stand til på relevant måde at bidrage til, at et produkts uoverensstemmelse med reglerne begrænses eller forhindres. Bestemmelsen vil dermed ikke kunne anvendes over for slutbrugere, herunder forbrugere, der i overensstemmelse med EU-produktharmoniseringslovgivningen ikke er pålagt nogen forpligtelser.

Virkningen af den foreslåede ændring vil endvidere være, at det heller ikke vil være en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at produktets uoverensstemmelse med reglerne medfører en risiko, som kontrolmyndigheden kan påvise. Efter den foreslåede ændring vil kontrolmyndigheden alene skulle påvise, at produktet ikke er i overensstemmelse med reglerne, og at adressaten for afgørelsen, grundet dennes tilknytning til produktet, kan yde konkrete bidrag til at begrænse uoverensstemmelsen eller forhindre den.

Endelig vil det med den foreslåede ændring ikke være en

betingelse for at træffe afgørelse, at der allerede er truffet en anden afgørelse i henhold til §§ 13, 14, § 15, stk. 2 eller 3, § 16, stk. 1 eller 2, eller § 17. Afgørelsen vil således ikke nødvendigvis skulle have en sekundær funktion i forhold til en primær afgørelse over for en erhvervsdrivende, men vil kunne træffes selvstændigt. Der vil derfor kunne træffes en afgørelse i henhold til bestemmelsen, selvom kontrolmyndigheden ikke kan identificere en erhvervsdrivende i afsætningskæden, eller der af andre grunde ikke kan træffes en afgørelse over for en sådan.

For så vidt angår vurderingen af, om en aktør har en sådan tilknytning til produktet, at denne kan yde bidrag til at begrænse eller forhindre de konstaterede uoverensstemmelser med reglerne, vil der skulle foretages en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Omfanget af den forpligtelse, som kontrolmyndigheden efter bestemmelsen vil kunne pålægge enhver med den fornødne tilknytning til produktet, vil afhænge af en proportionalitetsvurdering. I denne vurdering vil graden af tilknytning til produktet skulle inddrages. Det vil endvidere skulle vurderes, om produktets uoverensstemmelse med reglerne er af en sådan karakter, at inddragelse af andre aktører end dem, som har bragt produktet i omsætning eller gjort det tilgængeligt på markedet, er nødvendig.

Der henvises til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det fremgår af § 22, stk. 1, i produktloven, at kontrolmyndigheden, hvis det er nødvendigt, skal oplyse offentligheden om produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markeds- overvågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde. Det følger herefter af stk. 1, nr. 1-4, at kontrolmyndigheden skal oplyse om relevante kendetegn til brug for identifikation af produktet, risikoens art, hvor dette er relevant, hvilke foranstaltninger der er truffet, og hvordan offentligheden bør forholde sig.

Det foreslås i § 22, *stk. 1*, at »skal, hvis det er nødvendigt,« ændres til »kan«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kontrolmyndigheden kan offentliggøre oplysninger om produkter, der ikke overensstemmer med regler i produktloven, regler fastsat i medfør af produktloven, produktforordninger eller markeds- overvågningsforordningen, for så vidt angår produktlovens anvendelsesområde.

Med den foreslåede ændring vil det således ikke vil være en pligt i medfør af bestemmelsen for kontrolmyndigheden at offentliggøre oplysninger om produkter, der ikke lever op til reglerne. Ændringen vil dermed medføre, at kontrolmyndigheden efter en konkret vurdering og på baggrund af en sags nærmere omstændigheder vil kunne offentliggøre oplysninger om ulovlige produkter, herunder ved at offentliggøre oplysningerne angivet i bestemmelsens nr. 1-4.

Det bemærkes i den forbindelse, at kontrolmyndighederne allerede som følge af EU-retlige bestemmelser er forpligtet

til at oplyse offentligheden om produkter, der udgør en risiko. Myndighederne er således forpligtede til at oplyse offentligheden for så vidt angår forbrugerprodukter, der udgør en risiko, jf. artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/988 af 10. maj 2023 om produktsikkerhed i almindelighed (GPSR). Endvidere skal myndighederne gøre alle oplysninger, som de finder relevante for at beskytte slutbrugernes interesser, tilgængelige for offentligheden, jf. artikel 17 i markedsovervågningsforordningen.

Bestemmelsen vil fortsat omfatte ethvert produkt, der ikke er i overensstemmelse med reglerne, hvorved forstås både produkter, der lider af formelle mangler og materielle mangler. Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen navnlig kunne anvendes som en supplerende bestemmelse til de pligter, der allerede følger af artikel 33 i GPSR og de relevante artikler i markedsovervågningsforordningen, herunder artikel 17 som forudsætter en bestemmelse i national lovgivning.

I overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 16, stk. 3, litra c og g, vil kontrolmyndigheden ligeledes kunne påbyde erhvervsdrivende at træffe passende og forholdsmæssige tiltag, som bl.a. kan omfatte at advare offentligheden om risikoen ved et produkt eller advare de slutbrugere, der udsættes for risiko. Endelig vil myndigheden bl.a. kunne underrette offentligheden i overensstemmelse med markedsovervågningsforordningens artikel 16, stk. 5, hvis den erhvervsdrivende ikke træffer de korrigerende tiltag, jf. artikel 16, stk. 3.

Bestemmelsen vil således fortsat kunne anvendes til at oplyse offentligheden om produkter med formelle mangler eller mindre materielle mangler, som ikke nødvendigvis udgør en risiko, hvis det vurderes at være nødvendigt.

Kontrolmyndigheden vil endvidere fortsat kunne påbyde enhver, der har bragt et produkt i omsætning, eller som har været et led i afsætningen af et produkt, at advare brugerne om de risici, der er ved produktet, jf. produktlovens § 14, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 7

Med produktlovens § 37, stk. 1, strafbelægges med bøde i nr. 1-11 overtrædelse eller undladelse af at efterkomme en række bestemmelser i produktloven, markedsovervågningsforordningen og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering. Det følger herefter af § 37, stk. 2, at når en overtrædelse, som er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 3-10, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-43, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år.

Derudover fremgår det af § 37, stk. 3, at i regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-43, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af denne lov.

Det foreslås, at § 37, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., ændres, hvorefter »nr. 13-43« ændres til »nr. 13-45« i begge stykker.

Ændringen foreslås som følge af, at der med lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås indsat nye numre i § 2, stk. 1, i form af et nyt nr. 43 om legetøjsforordningen og et nyt nr. 44 om forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Den foreslåede ændring vil indebære, at anvendelsesområdet for bestemmelserne i § 37, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., udvides til også at omfatte produkter omfattet af legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter.

Det foreslåede har den virkning, at der for legetøjsforordningen og forordningen om kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmelser vedrørende permanente magneter under skærpende omstændigheder vil kunne straffes med fængsel indtil 2 år, og at der kan fastsættes straf af bøde, eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år, i regler udstedt i medfør af loven.

Der henvises til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Til § 2

Til nr. 1

Sikkerhedsstyrelsen er pr. 1. januar 2026 fusioneret med Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås overalt i loven, at »Sikkerhedsstyrelsen« ændres til »Erhvervsstyrelsen«, og »Sikkerhedsstyrelsens« ændres til »Erhvervsstyrelsens«.

Formålet med ændringerne er at afspejle, at Sikkerhedsstyrelsen er fusioneret med Erhvervsstyrelsen pr. 1. januar 2026, hvorved enhver opgave, som tidligere blev varetaget af Sikkerhedsstyrelsen, nu varetages af Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at overalt i loven, hvor Sikkerhedsstyrelsen er nævnt, vil det i stedet være Erhvervsstyrelsen, der nævnes som ansvarlig myndighed.

Til nr. 2

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at loven gælder for varer af ædle metaller og for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikttramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer.

Det følger endvidere af § 1, stk. 2, at 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961, 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og 3) mønter, der er gangbare, er undtaget fra loven.

Det foreslås, at § 1 nyaffattes med henblik på dels at tydeliggøre, at loven omfatter to uafhængige hovedområder,

dels at udvide anvendelsesområdet for varer udbudt til salg som ædle metaller.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven gælder for varer af ædle metaller og varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede ændring vil indebære, at loven gælder for varer af ædle metaller og for varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller. Der vil således være tale om en udvidelse af lovens anvendelsesområde for så vidt angår varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Med den foreslåede bestemmelse vil anvendelsesområdet for loven blive udvidet til at omfatte alle varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, herunder også når de pågældende varer ikke indeholder ædle metaller. Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis en vare påføres navne- og/eller holdighedsstemplers eller udbydes til salg med angivelse af sølv, guld, palladium eller platin. Varer, der ikke er af ædelt metal og ikke udbydes til salg som værende af ædelt metal, vil således fortsat ikke være omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at undtaget fra denne lov er 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961, 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og 3) mønter, der er gangbare. Det foreslåede vil være en lovteknisk ændring, der ikke vil medføre materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at fra loven er undtaget 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961, 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og 3) mønter, der er gangbare. Visse varer af ædle metaller vil dermed fortsat være undtaget fra lovens anvendelsesområde.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* vil der være tale om en videreførelse af *stk. 2* i den gældende bestemmelse i lovens § 1, *stk. 2*. Der er således ikke tiltænkt nogen ændring af gældende ret.

Endelig foreslås det i *stk. 3*, at loven gælder for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at loven gælder for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* vil der være tale om en videreførelse af gældende ret, idet ordlyden er gengivet fra den gældende bestemmelse i lovens § 1, *stk. 1*. Der er ikke tiltænkt nogen ændring af gældende ret.

Der henvises til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af § 3, *stk. 1*, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at varer af ædle metaller kun må fremstilles, sælges eller udbydes til salg erhvervsmæssigt, hvis de opfylder reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslås i § 3, *stk. 1*, at »Varer af ædle metaller må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg« ændres til »Varer må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg som varer af ædle metaller«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at enhver vare kun må fremstilles, sælges eller udbydes til salg som en vare af ædelt metal, hvis varen faktisk indeholder ædelt metal, jf. definitionerne af ædle metaller og varer af ædle metaller i lovens § 2, nr. 4 og 5.

Virkningen af den foreslåede ændring vil dermed være, at det vil være ulovligt at fremstille, sælge eller udbyde en vare til salg som ædelt metal, hvis den pågældende vare ikke indeholder ædelt metal.

Virkningen vil endvidere være, at halvfabrikata i form af dele til smykkefremstilling og lignende vil være omfattet af definitionen af varer af ædelmetal.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen foreslås i overensstemmelse med den foreslåede ændring af lovens § 1, *stk. 1*, som sker med henblik på at udvide lovens anvendelsesområde til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Der henvises til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2, for så vidt angår udvidelsen af lovens anvendelsesområde.

Til nr. 4

Det følger af § 7, *stk. 1*, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at varer, der opfylder de krav, som er fastsat i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972, kan forsynes af Sikkerhedsstyrelsen med konventionens fælles kontrolstempel. Varer forsynet med konventionens fælles kontrolstempel anses for at opfylde lovens krav til stempeling efter § 4, *stk. 1*. Det følger herefter af § 7, *stk. 2*, at omkostninger i forbindelse med stempeling efter *stk. 1* afholdes af den virksomhed, der anmoder om stempelingen.

Det fremgår endvidere af § 8, *stk. 2*, at omkostninger i forbindelse med stempeling efter *stk. 1* afholdes af den virksomhed, der anmoder om stempelingen.

Det foreslås, at i § 7, *stk. 2*, og § 8, *stk. 2*, udgår »virksomhed«.

De foreslåede ændringer vil indebære, at det vil være tilladt for både fysiske og juridiske personer at anmode om stempeling af varer med henholdsvis konventionens fællesstempel og Erhvervsstyrelsens kontrolstempel. Det vil således ikke være en forudsætning for at kunne anmode om stempeling af varer, at den anmodende part er en virksomhed. Der vil i naturlig forlængelse heraf kunne ske op-

krævning af stempelgebyrer hos både fysiske og juridiske personer.

Til nr. 5

Det følger af § 9, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at virksomheder, der er registreret i navnestempelregisteret efter § 6, stk. 1, årligt indbetaler et gebyr til Sikkerhedsstyrelsen til dækning af omkostninger forbundet med registreringsordningen og kontrollen efter § 12 af navnestempeleindehavere.

Det foreslås, at i § 9, stk. 1, ændres »virksomhed« til »den«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at enhver, der er registreret i navnestempelregisteret efter lovens § 6, stk. 1, skal indbetale et årligt navnestempelgebyr til Erhvervsstyrelsen. Med den foreslåede ændring vil det således ikke være forudsat i bestemmelsen, at registranten nødvendigvis er en virksomhed.

Til nr. 6

Det fremgår af § 12, stk. 2, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med virksomheder, der er pålagt forpligtelser efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslås i § 12, stk. 2, at »virksomheder« ændres til »enhver«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen fører kontrol med enhver, der er pålagt forpligtelser efter loven eller regler fastsat i medfør heraf. Ændringen indebærer således, at der kan føres kontrol med både fysiske og juridiske personer.

Til nr. 7

Det fremgår af § 12, stk. 4, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, som har et registreret navnestempel, jf. § 6, og med virksomheder, som sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse til salg uden at være omfattet af § 6.

Det foreslås i § 12, stk. 4, at »virksomheder« to steder ændres til »den«. Det foreslås endvidere, at »sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse« ændres til »sælger eller udbyder varer, som er omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1,«.

Ændringerne vil betyde, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren vil kunne fastsætte regler om Erhvervsstyrelsens kontrol med både fysiske og juridiske personer, der har et registreret navnestempel, jf. lovens § 6. Herudover vil erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kunne fastsætte regler om Erhvervsstyrelsens kontrol med både fysiske og juridiske personer, som sælger eller udbyder varer omfattet af loven til salg.

Ændringerne foreslås i overensstemmelse med den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde i § 1, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, som foreslås udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Ændringerne vil dermed medføre en udvidelse af dels personkredsen, dels varerne omfattet af loven, som erhvervs- og konkurrencekraftsministeren kan fastsætte regler for. Ændringer vil ikke indebære nogen indskrænkning af den gældende bestemmelse, hvorfor der eksempelvis også vil kunne fastsættes regler om kontrol med tidligere indehavere af et registreret navnestempel eller sælgere af varer af ædle metaller, der ikke har et registreret navnestempel.

Til nr. 8

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Sikkerhedsstyrelsen med at udføre kontrol med varer af ædle metaller, jf. lovens § 12.

Det foreslås i § 13, stk. 1, at »varer af ædle metaller« ændres til »varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1«.

Ændringen foreslås i overensstemmelse med den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde i § 1, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, som foreslås udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Den foreslåede ændring vil medføre, at »varer af ædle metaller« ændres til »varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1« i § 13, stk. 1.

Ændringen i § 13, stk. 1, vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Erhvervsstyrelsen med at udføre kontrol med varer omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1, jf. § 12. Virkningen af ændringen vil dermed være, at juridiske personer, der bemyndiges i henhold til § 13, stk. 1, vil kunne udføre kontrol med varer omfattet af loven, herunder både varer af ædle metaller og varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, uden at de pågældende varer nødvendigvis indeholder ædle metaller.

Der henvises til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 9

Det fremgår af § 15, stk. 1, 1. pkt., lov om ædle metaller og konfliktminerale, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med kontrol, jf. § 12, kan udtage varer af ædle metaller vederlagsfrit mod kvittering til brug for kontrol, herunder udtage varer ved brug af skjult identitet.

Det følger endvidere af § 16, stk. 1, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis varerne ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Endelig fremgår det af § 16, stk. 3, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om at fjerne holdigheds- og navnestempler, hvis varer af ædle metaller uretmæssigt er påført stemplerne.

Det foreslås i § 15, stk. 1, 1. pkt., og § 16, stk. 1 og 3, at

»varer af ædle metaller« ændres til »varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1,«.

Ændringerne foreslås i overensstemmelse med den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde i § 1, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, som foreslås udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

De foreslåede ændringer vil medføre, at »varer af ædle metaller« ændres til »varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1,« i § 15, stk. 1, 1.pkt., og § 16, stk. 1 og 3.

Ændringen i § 15, stk. 1, 1. pkt. vil medføre, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med kontrol, jf. § 12, kan udtage varer omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1, vederlagsfrit mod kvittering og til brug for kontrol, herunder ved brug af skjult identitet. Ændringen vil således medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne udtage varer udbudt til salg som indeholdende ædle metaller med henblik på at udføre kontrol.

Ændringen i § 16, stk. 1, vil medføre at Erhvervsstyrelsen kan forbyde, at varer omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1, gøres tilgængelige på markedet, hvis varerne ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i loven og i regler fastsat i medfør heraf. Dette vil eksempelvis indebære, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om forbud mod tilgængeliggørelse af en vare under betegnelsen guld, hvis varen ikke opfylder holdighedskravet på 333 promille for guld, jf. lovens § 3, stk. 2.

Ændringen i § 16, stk. 3, vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan meddele påbud om at fjerne holdigheds- og navnestempler, hvis varer omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1, uretmæssigt er påført stemplerne

Der henvises til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 10

Det følger af § 15, stk. 1, 2. pkt., i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at hvis udtagelse af varer har nødvendiggjort en betaling, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve udgiften refunderet af virksomheden.

Det foreslås i § 15, stk. 1, 2. pkt., at »refunderet af virksomheden« ændres til »refunderet af den, hvis vare har været genstand for kontrol«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan kræve udgifter forbundet med udtagelsen af en vare omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1, fra den, hvis vare har været genstand for kontrol. Det vil således ikke være en forudsætning for refusion af betalingen, at der er tale om en virksomhed. Erhvervsstyrelsen vil dermed kunne kræve betalingen refunderet fra en part, uanset om denne er en fysisk eller juridisk person.

Til nr. 11

Det følger af § 16, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis vare-

rne ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslås, at i § 16, stk. 1, indsættes »eller påbyde at standse markedsføring, der kan vildlede forbrugere,« efter »markedet«.

Virkningen af den foreslåede ændring vil sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 9 og 12, være, at Erhvervsstyrelsen kan forbyde, at varer omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1, gøres tilgængelige på markedet eller påbyde standsning af markedsføring, der kan vildlede forbrugerne, hvis varerne ikke opfylder kravene i loven og regler fastsat i medfør heraf.

Bestemmelsen vil dermed kunne anvendes over for den, der har gjort en vare omfattet af loven tilgængelig eller udbudt en vare til salg, og som i den forbindelse anvender markedsføring, der kan vildlede forbrugere til at tro, at varen indeholder ædle metaller. Bestemmelsen vil dermed kunne anvendes i situationer, hvor smykker eksempelvis markedsføres som værende af guld eller sølv, uden at dette er tilfældet.

Der henvises til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 9 og 12.

Til nr. 12

Det følger af § 16, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis varerne ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Det foreslås i § 16, stk. 1, at »til holdigheds- og navnestempler« udgår.

Ændringen foreslås i overensstemmelse med den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde i § 1, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, som foreslås udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Virkningen af den foreslåede ændring vil sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 2, nr. 9 og 11, være, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelser om henholdsvis forbud og påbud vedrørende varer omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1, hvis varerne ikke opfylder kravene i loven og regler udstedt i medfør heraf.

Der henvises til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2, 9 og 11.

Til nr. 13

Det fremgår af § 16, stk. 2, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om, at varer af ædle metaller som nævnt i stk. 1 skal trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes.

Det foreslås i § 16, stk. 2, at »af ædle metaller« udgår.

Ændringen foreslås i overensstemmelse med den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde i § 1, stk. 1,

jf. lovforslagets § 2, nr. 2, som foreslås udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne meddele påbud om, at varer omfattet af loven skal tilbagekaldes fra forbrugere eller tilbagetrækkes fra markedet. Bestemmelsen vil fortsat henvise til stk. 1, hvorfra der henvises til lovens anvendelsesområde i § 1, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Der henvises til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 14

Det følger af § 17, stk. 2, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der formodes at importere konfliktminerale, der er omfattet af § 1.

I § 17, stk. 2, ændres »virksomheder« til: »fysiske og juridiske personer« og efter »§ 1« indsættes », stk. 3«.

Ændringerne vil medføre, at erhvervs- og konkurrencekraftsministeren fastsætter regler om Erhvervsstyrelsens kontrol med fysiske og juridiske personer, der formodes at importere konfliktminerale, der er omfattet af § 1, stk. 3.

Ifølge definitionen af en EU-importør i artikel 2, litra l, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder kan der både være tale om en fysisk eller juridisk person.

Virkningen af de foreslåede ændringer vil være, at ordlyden i § 17, stk. 2, er i overensstemmelse med definitionen i forordningen.

Med nyaffattelsen af § 1 i lov om ædle metaller og konfliktminerale, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, vil henvisningen til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder være i § 1, stk. 3.

Virkningen af de foreslåede ændringer vil dermed endvidere være, at der i § 17, stk. 2, henvises til § 1, stk. 3.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 15

Det følger af § 21, stk. 1, i lov om ædle metaller og konfliktminerale, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder et eller flere forhold vedrørende varer af ædle metaller, som er angivet i bestemmelsens nr. 1-5.

Det følger af stk. 1, nr. 1, at det er strafbart at fremstille, sælge eller udbyde varer af ædle metaller til salg under betegnelsen ædle metaller i strid med de holdigheder, der er

angivet i § 3, stk. 2. Endvidere følger det af stk. 1, nr. 5, at det er strafbart at tilsidesætte oplysningspligten i § 6, stk. 4, eller § 12, stk. 3.

Det foreslås i § 21, stk. 1, at »vedrørende varer af ædle metaller« udgår og endvidere i nr. 1 at »af ædle metaller« udgår. I nr. 5 foreslås det, at efter »§ 12, stk. 3« indsættes », vedrørende varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1«.

De foreslåede ændringer er en følge af, at lovens anvendelsesområde foreslås udvidet til også at omfatte varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Den foreslåede ændring af stk. 1 vil indebære, at bestemmelsen ikke er afgrænset til varer af ædle metaller. Afgrænsningen af de strafbelagte forhold vil herefter fremgå af stk. 1, nr. 1-5.

Med den foreslåede ændring af stk. 1, nr. 1, vil det således være strafbelagt at fremstille, sælge eller udbyde varer til salg under betegnelsen ædle metaller i strid med de holdigheder, der er angivet i lovens § 3, stk. 2.

Den foreslåede ændring af stk. 1, nr. 5, vil medføre, at tilsidesættelse af oplysningspligten i § 12, stk. 3, hvorefter Erhvervsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, der er nødvendige for udførelse af kontrol i henhold til loven, kan straffes med bøde. Med den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde i § 1, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, vil der kunne være tale om oplysninger vedrørende varer af ædle metaller og varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller.

Der henvises til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af § 2 i tilgængelighedsloven, at loven ikke finder anvendelse på bestemt indhold af websteder og mobilapplikationer. Loven finder således ikke anvendelse på 1) forhåndsindspillede tidsafhængige medier, der er offentliggjort inden den 28. juni 2025, 2) dokumentformater, der er offentliggjort inden den 28. juni 2025, 3) onlinekort og kortlægningstjenester, når væsentlige oplysninger gives på en tilgængelig digital måde, for så vidt angår kort, der er bestemt til navigationsbrug, 4) tredjepartsindhold, der hverken er finansieret eller udviklet af eller er under kontrol af den pågældende erhvervsdrivende, og 5) indhold på websteder og i applikationer til mobile enheder, der kvalificeres som arkiver, hvilket betyder, at de kun har indhold, der ikke er opdateret eller redigeret efter den 28. juni 2025.

Det foreslås, at der i § 2 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter loven ikke finder anvendelse på forhold, der er omfattet af ophavsretsloven eller forordning (EU) 2017/1563. Der er i begge tilfælde tale om regler vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en implementering af tilgængelighedsdirektivets artikel 2, stk. 5, hvoraf det føl-

ger, at tilgængelighedsdirektivet ikke berører direktiv (EU) 2017/1564 og forordning (EU) 2017/1563.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1564 af 13. september 2017 om visse tilladte former for anvendelse af visse værker og andre frembringelser, der er beskyttet af ophavsret og beslægtede rettigheder, til gavn for personer, der er blinde eller synshæmmede eller på anden måde har et læsehandicap, og om ændring af direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet er implementeret i ophavsretsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1093 af 20. august 2023.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1563 af 13. september 2017 om grænseoverskridende udveksling mellem Unionen og tredjelande af visse værker og andre frembringelser, der er beskyttet af ophavsret og beslægtede rettigheder, i tilgængeligt format til gavn for personer, der er blinde eller synshæmmede eller på anden måde har et læsehandicap er umiddelbart gældende i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det fremgår direkte af lovteksten, at tilgængelighedsloven ikke finder anvendelse på ophavsretlige forhold, som er omfattet af forordning (EU) 2017/1563 eller direktiv (EU) 2017/1564, der i dansk ret er implementeret i ophavsretsloven.

Det vil betyde, at hvor opfyldelse af tilgængelighedslovens krav vil medføre brud på ophavsretlige rettigheder, eksempelvis i medfør af ophavsretsloven, da finder tilgængelighedsloven ikke anvendelse.

Til nr. 2

Det fremgår af artikel 6 i tilgængelighedsdirektivet, at medlemsstaterne på deres område ikke må forhindre tilgængeliggørelsen på markedet af produkter eller leveringen af tjenester på deres område, som opfylder kravene i direktivet, af grunde, der vedrører tilgængelighedskrav.

Der følger ikke en lignende bestemmelse af tilgængelighedsloven. Det fremgår dog af § 4, stk. 1, at produkter og tjenester kun må bringes i omsætning eller leveres, hvis de opfylder de relevante tilgængelighedskrav i bilag 1, jf. §§ 5 og 6. Bilag 1 er tilsvarende bilag I tilgængelighedsdirektivet.

Der foreslås en ny § 2 a, hvorefter produkter og tjenester, der opfylder kravene i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, ikke må hindres i at blive gjort tilgængelige i Danmark eller blive leveret i Danmark af grunde, der vedrører tilgængelighedskrav.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere artikel 6 i tilgængelighedsdirektivet. Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at produkter og tjenester, der opfylder kravene i tilgængelighedsloven eller regler fastsat i medfør heraf, ikke må hindres i at blive gjort tilgængelige i Danmark eller blive leveret i Danmark af grunde, der vedrører tilgængelighedskrav i anden lovgivning.

Bestemmelsen vil tydeliggøre, at reglerne om varernes frie bevægelighed på EU's indre marked også finder anvendelse i tilgængelighedsloven.

Til nr. 3

Det følger af § 5, stk. 1, i tilgængelighedsloven, at produkter skal opfylde tilgængelighedskravene i afdeling 1 og 2 i bilag 1, jf. dog stk. 2. Det følger herefter af stk. 2, at selvbetjeningsterminaler alene skal opfylde tilgængelighedskravene i afdeling 1 i bilag 1.

Det foreslås, at i § 5, stk. 2, indsættes efter »Selvbetjeningsterminaler«: », jf. § 1, stk. 1, nr. 2 og 3,«.

Ændringen foreslås med henblik på at tydeliggøre, at betalingsterminaler er omfattet af betegnelsen selvbetjeningsterminaler. Den foreslåede ændring har dermed til hensigt at tydeliggøre, at betalingsterminaler, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 2, alene skal opfylde tilgængelighedskravene i afdeling 1 i bilag 1, som det er tilfældet med andre selvbetjeningsterminaler omfattet af loven, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 3.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisninger til betalingsterminaler, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 2, og øvrige selvbetjeningsterminaler, jf. lovens § 1, stk. 1, nr. 3, fremgår af bestemmelsens ordlyd. Ændringen vil således ikke medføre en materiel ændring. Ved en fejl er der imidlertid henvist til en ikkeeksisterende definition i loven af selvbetjeningsterminaler. Fejlen vurderes ikke at have haft betydning.

Til nr. 4

Det fremgår af § 25 i tilgængelighedsloven, hvilke forhold i tilgængelighedsloven en importør skal sikre sig inden vedkommende bringer et produkt i omsætning. Herefter følger det af § 25, stk. 2, nr. 1, at importøren skal sikre sig, at fabrikanten har udarbejdet overensstemmelsesvurderingsproceduren, jf. § 17, stk. 1, nr. 2. Af § 17, stk. 1, nr. 2, fremgår det, at fabrikanten skal få gennemført overensstemmelsesvurderingsproceduren som nævnt i bilag 3, jf. dog § 8, når et produkt bringes i omsætning.

Det foreslås, at i § 25, stk. 2, nr. 1, ændres »udarbejdet« til »gennemført«.

Den foreslåede ændring vil implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 9, stk. 2. Ændringen vil således indebære, at en importør skal sikre sig, at fabrikanten har gennemført overensstemmelsesvurderingsproceduren i overensstemmelse med ordlyden i § 17, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 5

Det følger af § 45, stk. 1, i tilgængelighedsloven, hvilke myndigheder der fører kontrol med, at kravene i tilgængelighedsloven og regler fastsat i medfør af denne overholdes.

Det fremgår af § 45, stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med produkter omfattet af § 1, stk. 1, og tjenester omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2 og 4-6.

Det fremgår af § 45, stk. 3, at Energistyrelsen fører kontrol med elektroniske kommunikationstjenester omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1.

Den 1. januar 2026 fusionerede Sikkerhedsstyrelsen med Erhvervsstyrelsen. Sikkerhedsstyrelsen er derfor nu en del af Erhvervsstyrelsen og betegnes som sådan.

Det foreslås, at i § 45, *stk. 2*, ændres »Sikkerhedsstyrelsen« til »Erhvervsstyrelsen«.

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at Sikkerhedsstyrelsen er fusioneret med Erhvervsstyrelsen.

Ressortansvaret for elektroniske kommunikationstjenester er siden tilgængelighedslovens ikrafttrædelse flyttet fra Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Det følger af kongelig resolution af 29. august 2024, at sager vedrørende teleforsyning, herunder lov om elektroniske kommunikationsnet- og tjenester (teleloven) bortset fra de under erhvervsministeren hørende opgaver vedrørende loven, overføres til Digitaliseringsministeriet.

Det er herefter Digitaliseringsstyrelsen under Forsknings- og Digitaliseringsministeriet, der har ansvaret for lov om elektroniske kommunikationsnet- og tjenester, jf. lovbekendtgørelse nr. 681 af 16. juni 2025.

Det foreslås, at i § 45, *stk. 3*, ændres »Energistyrelsen« til »Digitaliseringsstyrelsen«.

Ændringen foreslås som en konsekvens af, at Digitaliseringsstyrelsen har overtaget ansvaret for elektroniske kommunikationstjenester, som følge af den kongelige resolution fra august 2024.

Til nr. 6

Det fremgår af § 48, *stk. 1*, 1. pkt., i tilgængelighedsloven, at kontrolmyndigheden som led i kontrollen med overholdelse af tilgængelighedskravene kan udtage ethvert produkt eller enhver tjeneste, som er omfattet af denne lovs anvendelsesområde.

Af § 49, *stk. 1*, fremgår det, at er et produkt eller en tjeneste ikke i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at bringe forholdene i orden inden for en nærmere angivet frist.

Det følger endvidere af § 49, *stk. 2*, at kontrolmyndigheden kan påbyde den erhvervsdrivende, der handler med produkter, at bringe de formelle mangler efter nr. 1-7 i orden inden for en nærmere angiven frist.

Det fremgår herefter af § 49, *stk. 3*, at bringes de uoverensstemmende forhold ikke i orden inden for fristen, jf. *stk. 1* eller 2, kan kontrolmyndigheden påbyde den erhvervsdrivende at stoppe salget eller udbuddet af produktet eller tjenesten eller at trække produktet tilbage fra markedet inden for en nærmere angivet frist.

Der foreslås en ny § 49 a, hvor det i *stk. 1* foreslås, at konstaterer den relevante kontrolmyndighed, jf. § 45, *stk. 1*, at manglende opfyldelse af tilgængelighedskravene ikke er begrænset til produkter, der er gjort tilgængelige i Danmark, underretter kontrolmyndigheden Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af kontrollen med et produkt udtaget i medfør af § 48 og om de foranstaltninger, kontrolmyndigheden har pålagt den erhvervsdrivende at træffe i medfør af § 49.

Med den foreslåede bestemmelse vil tilgængelighedsdirektivets artikel 20, *stk. 2*, blive implementeret. Det fremgår

af artikel 20, *stk. 2*, at hvis markedsovervågningsmyndighederne konstaterer, at den manglende opfyldelse af kravene ikke er begrænset til medlemsstatens område, underretter de Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af evalueringen og om de foranstaltninger, de har pålagt den erhvervsdrivende at træffe.

Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil således være, at hvis den relevante kontrolmyndighed, jf. § 45, *stk. 1*, konstaterer, at manglende opfyldelse af tilgængelighedskravene ikke er begrænset til produkter, der er gjort tilgængelige i Danmark, da skal kontrolmyndigheden underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af kontrollen med et produkt, som er udtaget i medfør af § 48, og om de foranstaltninger, som kontrolmyndigheden har pålagt den erhvervsdrivende at træffe i medfør af § 49.

Det følger af tilgængelighedsdirektivets artikel 21, *stk. 1*, at gøres indsigelse mod en medlemsstats nationale foranstaltning, eller hvis Kommissionen har rimeligt belæg for at antyde, at den nationale foranstaltning er i modstrid med EU-retten, drøfter Kommissionen straks spørgsmålet med medlemsstaterne og den eller de pågældende erhvervsdrivende og vurderer den nationale foranstaltning. På grundlag af resultaterne af denne vurdering træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den nationale foranstaltning er berettiget eller ej.

Det foreslås i *stk. 2*, 1. pkt., at hvis en foranstaltning truffet af en markedsovervågningsmyndighed i en anden medlemsstat anses for at være berettiget, jf. artikel 21, *stk. 1*, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/882/EU, træffer den relevante kontrolmyndighed de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra det danske marked og underretter Kommissionen herom.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 21, *stk. 2*, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at hvis den i *stk. 1* omhandlede nationale foranstaltning anses for at være berettiget, træffer samtlige medlemsstater de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra deres marked, og underretter Kommissionen herom.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis en foranstaltning truffet af en myndighed i et andet EU-land anses for at være berettiget af Kommissionen, skal den relevante danske kontrolmyndighed træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det uoverensstemmende produkt trækkes tilbage fra det danske marked og underrette Kommissionen herom.

Endelig foreslås det i *stk. 2*, 2. pkt., at hvis den pågældende foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den relevante kontrolmyndighed foranstaltningen tilbage.

Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at implementere tilgængelighedsdirektivets artikel 21, *stk. 2*, 2. pkt., hvoraf det følger, at den pågældende medlemsstat trækker foranstaltningen tilbage, hvis den anses for ikke at være berettiget.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at hvis en for-

anstaltning i henhold til § 49 ikke anses for at være berettiget af Kommissionen, skal den relevante kontrolmyndighed trække foranstaltningen tilbage.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Den foreslåede ikrafttrædelse vil medføre, at lovforslaget vil træde i kraft den 1. januar 2027.

Forordningen om kritiske råstoffer trådte i kraft den 23. maj 2024. For så vidt angår lovens anvendelsesområde, specifikt de supplerende bestemmelser til forordningens bestemmelser omhandlende permanente magneter, var Danmark forpligtet til at fastsætte regler om sanktioner i tilfælde af overtrædelser af de relevante bestemmelser i forordningen senest den 24. november 2025.

Med den foreslåede bestemmelse vil Danmarks forpligtelse til at fastsætte regler om sanktioner for så vidt angår bestemmelser i forordningen om kritiske råstoffer vedrørende permanente magneter blive opfyldt hurtigst muligt, idet der i forlængelse af lovforslaget vil blive fastsat regler herom ved bekendtgørelse.

Det fremgår af § 46 i lov om produkter og markedsovervågning, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovens regler om metrologi og akkreditering ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det fremgår af § 23 i lov om ædle metaller og konflikt-mineraler, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det fremgår af § 61 i lov om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Loven vil kunne sættes i kraft i overensstemmelse med anordningshjemlerne i hovedlovene.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 799 af 9. juni 2020 om produkter og markeds-
overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 22 af 8. januar 2026,
foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes efter nr. 42 som nye numre:

»43) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sik-
kerhedskrav til legetøj.

44) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fast-
læggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig
forsyning med kritiske råstoffer for så vidt angår bestemmel-
ser vedrørende permanente magneter.«

Nr. 43 bliver herefter nr. 45.

2. I § 3 ændres »nr. 2-42« til: »nr. 2-44«.

3. I § 3 a, stk. 1 og 3, ændres »§ 37, stk. 7« til: »§ 37, stk.
4«.

4. I § 4, nr. 5, ændres »nr. 26-43« til: »nr. 26-45«.

5. § 19 affattes således:

»§ 19. Kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over
for enhver, der har en tilknytning til et produkt, uden at
vedkommende har bragt produktet i omsætning eller gjort
det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at af-
hjælpe tilfælde af manglende overensstemmelse med regler
i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produkt-

§ 2. ---

1)-42) ---

43) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om pro-
duktsikkerhed i almindelighed.

§ 3. Loven finder anvendelse, medmindre der findes sær-
lige bestemmelser med samme formål i anden lovgivning,
som gennemfører eller supplerer EU-harmoniseringsretsak-
terne omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2-40, og som på en mere
specifik måde regulerer særlige markedsovervågnings- og
håndhævelsesaspekter.

§ 3 a. § 5, stk. 1, nr. 1 og 3, og stk. 2, §§ 6-8 a, 25 og
32, § 34, stk. 2, og § 37, stk. 7, finder ikke anvendelse på
færdselsrelaterede produkter.

Stk. 2. ---

Stk. 3. § 5, stk. 2 og 4-6, §§ 6 og 7, § 8, stk. 1, §§ 8
a, 8 c og 26 og § 37, stk. 7, finder ikke anvendelse på
produkter, som anvender materialer, der kommer i kontakt
med drikkevand, omfattet af § 2, stk. 1, nr. 25.

§ 4. I denne lov forstås ved:

1)-4) –

5) Produktforordninger: Samlet betegnelse for forordnin-
gerne i § 2, stk. 1, nr. 26-43.

§ 19. Kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse over for
enhver anden erhvervsdrivende, der har en tilknytning til
produktet, end den, der har bragt produktet i omsætning eller
gjort det tilgængeligt på markedet, om på relevant måde at
bidrage til at begrænse risici og forhindre risici i at opstå.

§ 22. Kontrolmyndigheden skal, hvis det er nødvendigt, oplyse offentligheden om produkter, der ikke er i overensstemmelse med regler i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov, produktforordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde, herunder om

1)-4): ---

§ 37. ---

Stk. 2. Når en overtrædelse, som er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 3-10, begås på et produktområde, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-43, eller stk. 2, nr. 1-9, kan straffen under skærpende omstændigheder stige til fængsel indtil 2 år. Det anses som skærpende omstændigheder, når

1)-4) ---

Stk. 3. I regler, der er udstedt i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde. Er produktområdet omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-11 eller 13-43, eller stk. 2, nr. 1-9, kan der fastsættes straf af bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Der kan tillige fastsættes forlængede forældelsesfrister på op til 5 år i regler udstedt i medfør af denne lov.

§ 1. Loven gælder for varer af ædle metaller og for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer. Forordningen er optaget som bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Undtaget fra denne lov er

- 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961,
- 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og
- 3) mønter, der er gangbare.

forordninger eller markedsovervågningsforordningen, for så vidt angår denne lovs anvendelsesområde.«

6. I § 22, *stk. 1*, ændres »skal, hvis det er nødvendigt,« til: »kan«.

7. I § 37, *stk. 2, 1. pkt.*, og *stk. 3, 2. pkt. 2*, ændres »13-43« til: »13-45«.

§ 2

I lov nr. 798 af 9. juni 2020 om ædle metaller og konflikt-mineraler, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Sikkerhedsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen« og »Sikkerhedsstyrelsens« til: »Erhvervsstyrelsens«.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven gælder for varer af ædle metaller og varer, der udbydes til salg som indeholdende ædle metaller, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Undtaget fra denne lov er

- 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før den 1. juli 1961,
- 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål og
- 3) mønter, der er gangbare.

§ 3. Varer af ædle metaller må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg, hvis de opfylder reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. ---

§ 7. ---

Stk. 2. Omkostninger i forbindelse med stempeling efter stk. 1 afholdes af den virksomhed, der anmoder om stempelingen.

§ 8. ---

Stk. 2. Omkostninger i forbindelse med stempeling efter stk. 1 afholdes af den virksomhed, der anmoder om stempelingen.

Stk. 3. ---

§ 9. Virksomheder, der er registreret i navnestempelregisteret efter § 6, stk. 1, indbetaler årligt et gebyr til Sikkerhedsstyrelsen til dækning af omkostninger forbundet med registreringsordningen og kontrollen efter § 12 af navnestempelindehavere.

Stk. 2. ---

§ 12. ---

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med virksomheder, der er pålagt forpligtelser efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, som har et registreret navnestempel, jf. § 6, og med virksomheder, som sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse til salg uden at være omfattet af § 6.

§ 13. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Sikkerhedsstyrelsen med at udføre kontrol med varer af ædle metaller, jf. § 12.

Stk. 2-5. ---

Stk. 3. Loven gælder for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikt-ramte områder og højrisikoområder, med senere ændringer.«

3. I § 3, stk. 1, ændres »Varer af ædle metaller må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg« til: »Varer må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg som varer af ædle metaller«.

4. I § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2, udgår »virksomhed«.

5. I § 9, stk. 1, ændres »Virksomheder« til: »Den«.

6. I § 12, stk. 2, ændres »virksomheder« til: »enhver«.

7. I § 12, stk. 4, ændres to steder »virksomheder« til: »den«, og »sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse« ændres til: »sælger eller udbyder varer, som er omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1,«.

8. I § 13, stk. 1, ændres »varer af ædle metaller« til: »varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1«.

§ 15. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med kontrol, jf. § 12, udtage varer af ædle metaller vederlagsfrit mod kvittering til brug for kontrol, herunder udtage varer ved brug af skjult identitet. Hvis udtagelse af varer har nødvendiggjort en betaling, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve udgiften refunderet af virksomheden.

Stk. 2 og 3. ---

§ 16. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis varerne ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om, at varer af ædle metaller som nævnt i stk. 1 skal trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om at fjerne holdigheds- og navnestempler, hvis varer af ædle metaller uretmæssigt er påført stemplerne.

Stk. 4. ---

§ 17. ---

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der formodes at importere konfliktminerale, der er omfattet af § 1.

§ 21. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder et eller flere af følgende forhold vedrørende varer af ædle metaller:

1) Fremstiller, sælger eller udbyder varer af ædle metaller til salg under betegnelsen ædle metaller i strid med de holdigheder, der er angivet i § 3, stk. 2.

2)-4) ---

5) Tilsidesætter oplysningspligten i § 6, stk. 4, eller § 12, stk. 3.

Stk. 2 og 3. ---

§ 2. ---

9. I § 15, stk. 1, 1. pkt., og § 16, stk. 1 og 3, ændres »varer af ædle metaller« til: »varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1,«.

10. I § 15, stk. 1, 2. pkt., ændres »refunderet af virksomheden« til: »refunderet af den, hvis vare har været genstand for kontrol«.

11. I § 16, stk. 1, indsættes efter »markedet«: »eller påbyde at standse markedsføring, der kan vildlede forbrugere,«.

12. I § 16, stk. 1, udgår »til holdigheds- og navnestempler«.

13. I § 16, stk. 2, udgår »af ædle metaller«.

14. I § 17, stk. 2, ændres »virksomheder« til: »fysiske og juridiske personer« og efter »§ 1« indsættes », stk. 3«.

15. I § 21, stk. 1, udgår »vedrørende varer af ædle metaller«, i nr. 1 udgår »af ædle metaller«, og i nr. 5 indsættes efter »§ 12, stk. 3«: », vedrørende varer omfattet af denne lov, jf. § 1, stk. 1«.

§ 3

I lov nr. 801 af 7. juni 2022 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester, som ændret ved § 4 i lov nr. 637 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på forhold omfattet af ophavsretsloven eller forordning (EU) 2017/1563.«

§ 5. ---

Stk. 2. Selvbetjeningsterminaler skal alene opfylde tilgængelighedskravene i afdeling 1 i bilag.

§ 25. ---

Stk. 2. Bortset fra produkter, der er fritaget for at overholde tilgængelighedskravene, jf. § 8, stk. 1, skal importøren i øvrigt sikre sig følgende:

1) Fabrikanten har udarbejdet overensstemmelsesvurderingsproceduren, jf. § 17, stk. 1, nr. 2.

2) ---

Stk. 3. ---

§ 45. ---

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med produkter omfattet af § 1, stk. 1, og tjenester omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2 og 4-6.

Stk. 3. Energistyrelsen fører kontrol med elektroniske kommunikationstjenester omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1.

Stk. 4 og 5. ---

§ 49. ---

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Produkter og tjenester, der opfylder kravene i denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, må ikke hindres i at blive gjort tilgængelige i Danmark eller blive leveret i Danmark af grunde, der vedrører tilgængelighedskrav.«

3. I § 5, *stk. 2*, indsættes efter »Selvbetjeningsterminaler«: », jf. § 1, stk. 1, nr. 2 og 3,«.

4. I § 25, *stk. 2, nr. 1*, ændres »udarbejdet« til: »gennemført«.

5. I § 45, *stk. 2*, ændres »Sikkerhedsstyrelsen« til: »Erhvervsstyrelsen« og i *stk. 3* ændres »Energistyrelsen« til: »Digitaliseringsstyrelsen«.

6. Efter § 49 indsættes:

»§ 49 a. Konstaterer den relevante kontrolmyndighed, jf. § 45, stk. 1, at manglende opfyldelse af tilgængelighedskravene ikke er begrænset til produkter, der er gjort tilgængelige i Danmark, underretter kontrolmyndigheden Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af kontrollen med et produkt udtaget i medfør af § 48 og om de foranstaltninger, kontrolmyndigheden har pålagt den erhvervsdrivende at træffe i medfør af § 49.

Stk. 2. Anses en foranstaltning truffet af en markedsovervågningsmyndighed i en anden medlemsstat for at være berettiget, jf. artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/882/EU, træffer den relevante kontrolmyndighed, jf. § 45, stk. 1, de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det produkt, der ikke opfylder kravene, trækkes tilbage fra det danske marked og underretter Kommissionen herom. Hvis den pågældende foranstaltning anses for ikke at være berettiget, trækker den relevante kontrolmyndighed foranstaltningen tilbage.«